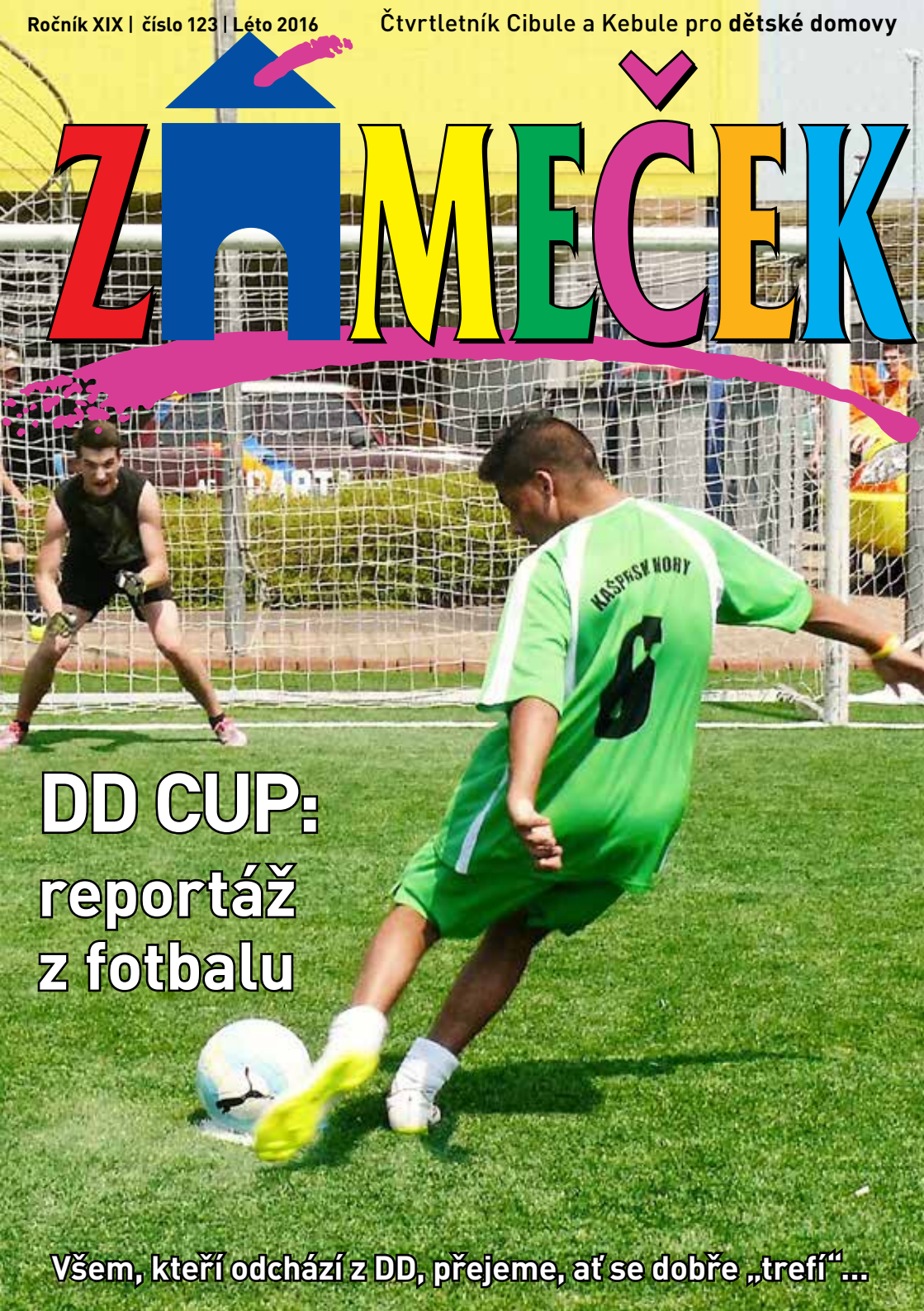

ZHMEČEK

DD CUP:
reportáž
z fotbalu

Všem, kteří odchází z DD, přejeme, ať se dobře „trefí“...

LETNÍ 123. ZÁMEČEK
JE TADY!

Už jen počkat na vysvěd-
čení a hurá na prázdniny!

V poslední době jste toho museli zvládnout opravdu hodně. Někteří se připravovali na maturity, další na ukončení nejrůznějších oborů, ostatní doháněli, co se dalo, aby v domově nebyl průšvih. Každý víkend jste vyráželi na akce, soutěže, turnaje a počásí konečně umožnilo uspořádat výlety, o kterých jste nám do Zámečku napsali. Některé ale zůstaly navždy utajeny.

Pro letní čtení u bazénu jsme pro vás připravili několik zajímavých reportáží. Třeba z jubilejního 25. Nejmilejšího koncertu, z DD CUPu, Out of Home, ze světového romského festivalu KHAMORO a z dalších míst, kde mohli být redaktoři Zámečku s vámi.

Přečtěte si také, jak dopadla anketa o našich sociálních pracovnících nebo třeba rozhovor se superakčním Nelsonem z DD Tišnov, který se stal novou posilou Zámečku. Chcete být také novými redaktory? Stačí nám napsat!

Užijte si naplno letní prázdniny! Sluníčko, vodu, letní lásky, tábory, oheň s kytarou, zahraniční dovolené, rodinu, cokoliv! Bez pořádných zážitků by to léto nestálo za nic!

Určitě nebudíte jako náš webmaster Franta. Ten se vyhýbal bazénu už na gymplu, a kdo ví, jestli vůbec umí plavat! Nikdo ho totiž nikdy plavat neviděl. Dávejte na sebe pozor a budeme moc rádi, když nám o svých zážitcích napíšete na náš e-mail: redakce@zamecek.net.

Suprové léto plné skvělých zážitků vám přeje celá redakce Zámečku!

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

Zajímavé setkání

Rád bych Vám představil Petra Toráka, se kterým jsem měl možnost se konečně potkat a poznat osobně.

Petr Torák před lety odešel z Česka do Velké Británie a stal se členem řádu Britského impéria. Titul a stříbrný kříž mu propůjčil tajemník londýnského ministerstva vnitra.

Petr slouží u policie ve městě Peterborough, kde pomáhá české a slovenské komunitě, významně se věnuje i romské menšině. Školí také ostatní policisty různě po světě. Je to jeden z mých vzorů, který to dotáhl hodně daleko.

Jednou jsme se nestihli v Praze, podruhé to nevyšlo přímo v Londýně a nyní to konečně vyšlo na světovém romském festivalu KHAMORO v Praze.

A CO VY, SETKALI JSTE SE NĚKDY SE SVÝMI VZORY? DO DALŠÍHO ZÁMEČKU NÁM O TOM MŮŽETE NAPSAT!

Lukáš Kotlár

Další úspěchy Zámečku

- **3. místo - Zlatý středník**
- **Zvláštní ocenění pro neziskový sektor v soutěži Fénix content marketing**

Zlatý Středník je renomovaná profesní soutěž, která již 14 let hodnotí firemní periodické i neperiodické tiskoviny. Hodnotící porota je složená z předních českých profesionálů v oboru komunikace.

Více na www.zlatystrednik.cz

Zlatý Středník v kategorii Nejlepší firemní periodikum v neziskovém sektoru:

- 1. Institut pro památky a kulturu, o. p. s.**
- 2. Tichý svět, o. p. s.**
- 3. Duha Zámeček**

Další účastníci naší kategorie: Slezská diakonie, SOS dětské vesničky, Posázaví o.p.s., Nadace dřevo pro život, PROSTORPRO, o.p.s.

Fénix content marketing oceňuje inovativnost, efektivitu, kvalitu zpracování, kreativitu. Fénix content marketing je konceptem, kde vítězí síla dobré myšlenky a kvalita jejího zpracování. O cenách rozhodují odborníci a profesionálové ze světa médií.

Více na www.soutezfenix.cz

Fénix content marketing Časopisy státní správy, veřejného a neziskového sektoru:

- 1. Statistika & My (Český statistický úřad Praha)**
- 2. Noviny Kraj Vysočina (R media)**

Zvláštní ocenění pro neziskový sektor - Duha Zámeček

Téma: sociální pracovníce a my

Věříme sociálním pracovnícům? Proč vlastně do domova jezdí? Pomáhají nám řešit naše problémy a požadavky? Máme nějaké příběhy ze školy, kam za námi občas přicházejí. A co nám přivázejí s sebou jako dárečky?

Mrkněte na výsledky naší ankety a rozhovor s jednou ze sociálních pracovníc z Brna.(8-12)

Khamoro

Šéfredaktor Lukáš připravil reportáž ze světového romského festivalu Khamoro, který díky doprovodnému projektu Khamoro Kher přivzval i děti z dětských domovů.

Jak je to u nás s romskou identitou v domovech? Vyrážíte se svým domovem na romské koncerty, mluvíte v domově romsky?(18-21)

Nelson jako profesionální lukostřelec

Flíkův velký rozhovor s akčním Nelsonem z DD Tišnov, novým redaktorem Zámečku.(34-38)

Out of Home

Redaktor Franta připravil reportáž z dalšího ročníku Out of Home. Mnoho z vás každoročně vyrazí do hlavního města Prahy vyzkoušet

si nejrůznější profese. Jak vypadá práce na železnici, u Policie ČR nebo co dělá takový Cosplayer? ... [40-43]

Nejmilejší koncert 2016

Reportáž Albína - šéfa dětské redakce vás přenesne do Ostravy, kde proběhla celostátní přehlídka těch nejlepších z regionálních kol z 25. Nejmilejšího koncertu. Kapela DD Olomouc, zpěváci z DD Most a DD Telč, tanečníci z DD Humpolec, DD Plzeň, DD SRDCE Karviná nebo třeba herci z DD Liptál. Spousta hvězd zářilo v ostravském Gongu. Jako bonus anketa a reportáž z NK ve Fulneku.(44-47)

Nadace Terezy Maxové

Skvělá šance pro studenty vysokých škol! Uzávěrka grantového řízení je už 30. června! [74]

Zámeček podporují

Respekt Publishing

Kateřina Matějková, Praha

Ing. Miroslav Drozda, Praha

Strojní omítky, s.r.o.

a další přátelé

Zámeček

Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma.

Evidenční číslo: MK ČR E 21583

Redakce: Zámeček – Vladislav Sobol, Střední 6, 736 01 Havířov

Telefon: 725 595 417

E-mail: redakce@zamecek.net

Šéfredaktor: Lukáš Kotlár – 776 850 471

lukas.kotlar@zamecek.net

Šéf dětské redakce: Albín Augustýn Balát – 732 478 843
albin.balat@zamecek.net

Levá ruka: Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com)

Pravá ruka: Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net)

Šéf webu: František Berger (frantisek.berger@zamecek.net)

Redaktoři: Nelson Dufek (DD Tišnov), Jiřina Porubová (DD Valašské Meziříčí), Miloš Nguyen

Grafika: Robin Caïs a Flík

Redakční rada:

Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net

Aleš Bureš (DDŠ Býchory)

Vladimír Bystrov (Bison&Rose)

Naďa Dittmannová (Spolu dětem)

Nora Fridrichová (Česká televize)

Roman Hrůza (RHA Agency)

Jan Klusáček (CyberFox)

Martin Komárek (poslanec)

Radim Koreš (DD Písek)

Ivan Lamper (Respekt)

Martin Lánský (mediální expert)

Martin Lněnička (DD Dolní Počernice)

Vlastimil Mrva (Žnojensko)

Václav Senjuk (R MEDIA)

Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

Do čísla přispěli

Ivet a Adla

Kristýna Kopecká

Vendula Šífelová

DD Semily

dříve DD Strážnice

DD Hodonín

Dětské a dospělácké redakce:

DD Prostějov, DD Žatec, DD Uherský Ostroh, DD Plzeň,

DD Mikulov, DD Ledce, DD Kralupy nad Vltavou, DD Žatec,

DD Ústí-Střekov, DD Planá, DD Opava

Velká prázdninová anketa

Léto je za dveřmi, prázdniny za rohem. Co plánují v následujících měsících holky a kluci z dětských domovů? Zeptali jsme se některých z nich. A jako bonus jsme vyzpovídali i dvě známé osobnosti a jednoho z nejaktivnějších ředitelů DD u nás.

BESKYDY I TATRY

V červenci pojedu na jeden tábor, nejspíš do Beskyd. Pak mám v plánu jet k tetě, a potom asi za další tetou do Tater. Léto bude snad prima, hlavně ať vyjde počasí.

Aneta Chrobáková, DD Karviná

EURO A RELAX

O prázdninách se chystám na tábor. Hlavně chci relaxovat. Už teď v červnu budu sledovat EURO. Fandím našim, ale myslím si, že turnaj vyhrají Španělé.

**Zdeněk Wolf,
DD Jablonec nad Nisou**

SNAD MĚ VEZMOU...

ŽÁDNÉ VELKÉ PLÁNY

Těším se na léto. Možná pojedeme na tábor, ale jinak nic v plánu nemám. Uvidím, co se bude dít.

Jan Horvát, VÚ a DDŠ Místo

NA FOTBALOVÝ KEMP

Budu se trochu učit, abych nastoupil dobře do třetího. Těším se na anglický tábor, kam jezdíme s domovem. Loni jsme byli v Chorvatsku, letos se někdo chystá do Itálie, tak bych se rád přidal. Snad mě vezmou.

Vojtěch Pešek, DD Klánovice

Těším se na tábor a výlety, ať už pojedeme kamkoliv. Hlavně, že bude teplo a my si odpočineme a zároveň se nebudeme nudit. Taký mě čeká jeden fotbalový kemp, takže budu i sportovat.

Marek Žiga, DD Domino Plzeň

BUDU VYBÍRAT HRÁČE

Těším se na EURO. Jako každý správný Čech budu fandit našim, abychom postoupili ze skupiny a došli co nejdál. Pak si chci užít čas s rodinou, pravděpodobně vyjedeme někam do zahraničí. No a v druhé polovině léta, když už se rozběhnou české soutěže, tak samozřejmě budu jezdit sledovat a vybírat hráče pro reprezentační jednadvačtíku. Chtěl bych popřát hezké léto všem z dětských domovů a organizátorům této smysuplné akce. Ať se Vám daří!

Vítězslav Lavička, trenér fotbalové reprezentace do 21 let

NIC NEVZDÁVĚJTE!

Já se těším, že bude sluníčko, teploučko, vodička... Hlavně Praha se vyprázdní. Bude tu méně aut, lepší vzduch. Důležité je odpočinout si. Začíná EURO, takže budu fandit našim a koukat na fotbal. Máme skupinu smrti, ale bez šance nejsme. Je to všechno o náhodě, o štěstí. Milí domováci, buďte silní, bojujte a nic nevzdávejte. Vše je ve vašich rukou.

Jakub Kohák, herec, režisér, bavič

MALÍ NA DOVOLENOU, STARŠÍ MAKAT!

Děti si vybraly tábory dle svého – někdo taneční, někdo sportovní, někdo takový ten všeobecný... Rodinky u nás jezdí na dovolené zvlášť, takže třeba zrovna dnes už máme někoho na Slovensku, příští týden odjíždí na dovolenou další skupinka. V srpnu jedeme na deset dní na Jičínskou pouť, to bude společný výjezd. Samozřejmě, pokud to bude možné, děti budou doma u svých rodičů, příbuzných. U starších budeme chtít, aby makali na brigádě. Hezké léto všem!

Martin Lněnička, ředitel DD Dolní Počernice

připravil Franta Berger

Prázdninová výzva!

Vyrazili jste k moři nebo na skvělý tábor?

Máte zážitky, o které se stojí rozdělit?

Zažili jste něco poprvé nebo něco, na co jste se celý rok těšili?

V říjnu vyjde nový Zámeček a budeme rádi, když nám zašlete své články a fotky na redakční e-mail:

redakce@zamecek.net!

**Ženy, které mají v rukou
VAŠE KARTY**

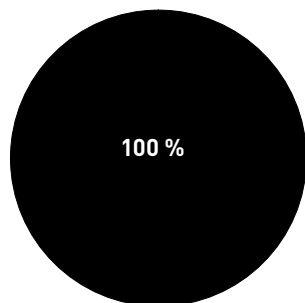

SOCIÁLNÍ PRACOVNICE

Sociálním pracovnícím nevěříme, zjistil Zámeček ve velkém průzkumu v domovech

Úkolem sociálních pracovníků z OSPOD (orgán sociálně právní ochrany dětí) je, jednoduše řečeno, pomáhat dětem. Například zajišťovat kontakt s rodiči a soudy nebo řešit jiné problémy. K tomu je potřebná důvěra mezi vámi a „sociálkou“. A ta, jak jsme zjistili ve velkém průzkumu ve 42 domovech, ve více než polovině případů chybí. Pojďme se na to podívat.

Jezdí za tebou sociální pracovníce? Pokud ano – jak často?

100% - 1x za 3 měsíce

Ano, sociální pracovníce by vás ve vašem domově měla navštívit 4x za rok.

Proč podle tebe za vámi sociální pracovníce jezdí?

Roxana: Popovídat si.

Alex: Aby zjistila, jak to jde na skupině, a kdyby byl nějaký problém, tak aby mi s tím pomohla, zatím se to nikdy nepodařilo.

Kája: Jezdí se mě ptát, jestli se něco změnilo s rodiči k lepšímu.

Eliška: Hledají mi novou rodinu.

Ano, sociální pracovníce tě musí podle zákona pravidel-

ně navštěvovat. Konzultovat s tebou třeba tvoje osobní problémy, ptá se tě, jestli máš třeba nějaký kontakt s rodiči. Ale také ji zájímá, jak se umíš chovat a jak ti to jde ve škole.

Když si vykládáš se sociální pracovníci, bývá s vámi nějaký dospělák z domova? (vychovatel/ka, ředitel/ka)

100% - NE

Podle zvyklostí by měl s tebou sociální pracovník jednat individuálně. S tetou nebo ředitelkou v domově mluví potom. Pokud máš třeba nějaké bolesti, můžeš se sdělit sociální pracovníci, které můžeš věřit (ale taky nemusíš...). Jednání se sociální pracovníci bývají pouze mezi čtyřma očima.

Navštívila tě někdy sociální pracovníce ve škole? Pokud ano, jak například reagovali tví spolužáci? Zajímalo je třeba, kdo to byl?

Martin: Ano, bylo mi asi šest let. Seděl jsem v lavici se spolužákem a měli jsme matematiku. Najednou se otevřely dveře a do třídy vešla ředitelka školy s nějakou paní

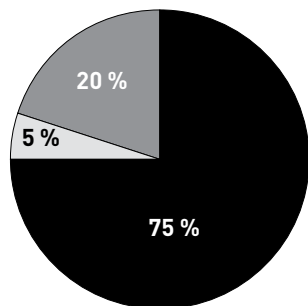
a policajty. Jelikož moje matka se o mě asi neuměla postarat, přišli si pro mě do třídy. Já jsem se držel paní učitelky, jelikož jsem nechtěl jít. Poté mě odstrčili a jel jsem s policajty a sociálkou do děčáku. Moc krásný zážitek to nebyl, ale zase to tak asi muselo být, jelikož moje máma byla hodně závislá na drogách. Ale v domově jsem rád.

Kuba: Bylo to někdy zrovna před měsícem. Jsem deváťák. Vešel do třídy ředitel s mojí sociálkou. Už jsem ji znal. A řekl, že můžu jít. Tak jsem šel. Zrovna zvonilo na přestávku. Já jsem šel před celou školou a vypadalo by to, jako bych měl průser. Seznámil jsem ještě svoji sociálku s třídní učitelkou a sociální pracovníce na její reakci odpověděla: "Já jsem z odboru péče o ohrožené děti a víc se k tomu nebudu vyjadřovat." Bylo mi to líto, jelikož jsem je chtěl seznámit. Šli jsme pak do jedné učebny, kde nás nechali o samotě.

Jitka: Navštívila mě, ptali se mě spolužáci, ale pochopili vše.

David: K nám do třídy nechodí sociální pracovník.

Jaké dárečky vám konkrétně vozí sociální pracovníce?

75% - sladkosti
5% - kosmetika (šampóny, tampóny)
20% - žádné dárečky
Nevíme, zda sociální pracovníci mají nějaký fond na kupování dárečků, ale někteří vždy něco přivezou a někteří ne.

Pomohla ti v něčem tvoje sociální pracovníce? Pokud ano, s čím?

Natálie: Pokusila se mi pomoci vyhledat mámu

František: Kdykoliv jsem chtěl pomoci, nebo jsem měl nějaký problém, vykašlala se na mě.

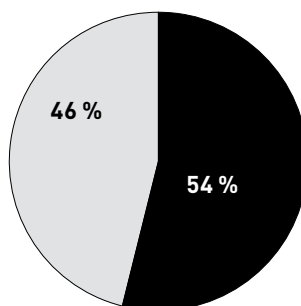
Klára: Měla jsem před osmnáctými narozeninami. Moje sociálka byla velmi nepříjemná. Vůbec se mnou nespolupracovala. Nespolupracovala ani s mými kámoši v děčáku. Měla jsem prosby ohledně rodičů, vztahů, ale prostě to neřešila. Vždy něco slíbila a pak ani neodepisovala na emaily. Mrzí mě to. Chtěla jsem zpátky do rodiny. Ale nešlo to. Ani s mojí matkou nebyla v

kontaktu. A vychovatelé u mě v domově ví, že moje máma zájem projevovala a stále projevuje.

Kuba: Pomohla mi vyřešit problém, který jsem měl s tetou. Vyhrál jsem boj proti ní.

Ester: Pracujeme společně na seberozvoji. Je to super.

Máš důvěru ke své sociální pracovníci? V případě, že ne: můžeš uvést důvod?

54% - nedůvěřuji
46% - důvěřuji

Lenka: Nemůžu jí věřit, vidím ji jednou za čas a takový vztah, abych se svěřovala, necítím. Navíc mi ublížila. Ale třeba to tak jenom cítím.

Dominik: Nevěřím jim. A to jsem měl už 3 sociální pracovníce. Mám k tomu své důvody.

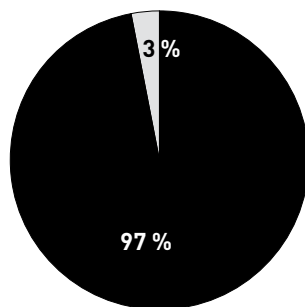
Petr: Věřím, cítím, že to není jenom její práce. Sice mi je 19 let, ale pořád jsme v kontaktu a jezdí mě podporovat na různé akce, co máme třeba v domově.

Radka: Věřím ji.

Roman: Nikdy si nemůžete najít důvěru u člověka, který vám není blízký.

Karel: Důvěra není všechno. Nevěřím. Jen malé děti je mají rády, jelikož si je rozmazlují sladkostmi a takhle si asi tu důvěru získávají.

Komunikuješ nějak se svojí sociální pracovnící i jindy, než když za tebou přijede do domova?

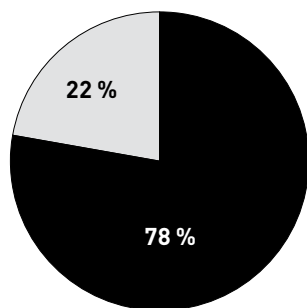
97% - nekomunikuji
3% - komunikuji

Honza: Není potřeba.

Kateřina: Ano, občas se vidíme na akcích. Naposled na diskotéce v Termiclubu.

Adam: Ne, podle mě neodvádí pořádně svojí práci. Nezajímají je děti. Jsou to většinou mladé sociálky, co vyjdou VOŠKU a myslí si, že rok budou pracovat, potom půjdou na mateřskou a práce žádná. Nevěnují se rodinám a dětem. Přece bychom my z domova mohli zpět do rodiny, kdyby se o to sociální pracovníci snažili. Ale ono jim je to asi jedno.

Máš po celou dobu svého pobytu v domově jednu sociální pracovníci? Pokud ne, napiš, kolik se jich případně změnilo.

78% - Víc jak jedna

22% - Jedna

Maruška: Odešla na mateřskou dovolenou.

Marek: Ani nevím. Jen mi sdělila nová, že mám ji.

Eva: Čekala dítě.

Je něco, co bys chtěl/a vzkázat sociálním pracovnícím?

Přece se jeden vzkaz našel.

David: Chci, aby mi sociální pracovníce zjistila více informací o mé mamě. Např. proč mě odkopla a proč mě nehledá a jestli mě chce vidět a jestli ji ještě vůbec zajímám.

Jak to máš ty?

Máš se sociálními pracovníci podobné zkušenosti a nebo úplně jiné? Tvůj názor nebo příběh nás zajímá. Pokud tě k cokoliv k tématu napadne, napiš nám na email: redakce@zamecek.net.
Děkujeme všem, kteří se zapojili do naší ankety!

Brněnská sociální pracovnice: Máme hodně papírování, na děti nezbyvá čas

Jak dlouho jste sociální pracovnice?

Tuto práci vykonávám už 23 let.

Kolik jste měla dohromady dětí na starost?

Odhaduji, že za celou dobu tak dva tisíce.

Jaké jsou vztahy mezi dětmi a vámi?

Vždycky jsem měla se všemi dobré vztahy. Na začátku je to vždy těžší, ale pak si uvědomí, že jim chci pomoci a je to lepsi.

Měla jste někdy větší konflikt s rodičem dítěte či vychovatelkou/ředitelkou v domově?

Paní ředitelka nejmenovaného dětského domova mě osočila, že nic nedělám pro dané děti. Byla si stěžovat na úřadech.

Jak je to s penězi na děti? Mají od vás nějaký nárok na peníze či dar?

Náš úřad má vyhrazených asi 50 000 korun na všechny děti za danou městskou část. Toto číslo je dohromady velice malé, proto se dětem kupují nějaké drobnosti. Při návštěvách 4x do roka se peníze docela napočítají...

Je to v celé republice stejné, nebo záleží na kraji?

Záleží kraj od kraje. Nemá to každý kraj, natož městská část.

Můžete nějak aktivně pomoci dítěti při odchodu z domova v dospělosti?

Mohu maximálně doporučit a poradit, kam se obrátit, případně někomu zavolat. Úřad nedisponuje žádnými byty, které bychom my jako sociální pracovníci mohli přidělit.

Máte nějaký zážitek s dítětem z domova?

Zážitek až tolik ne, ale mám dobrý pocit, že jim pomáhám. Myslím si, že se mají aspoň lépe. Samozřejmě to někdy nemůže nahradit rodinnou lásku.

Přišlo někdy za vámi samotné dospívající dítě s problémem?

Není to moc často, ale nějaké případy se najdou. Všechny tyto případy byly nějak specifické a pomohla jsem jim je vyřešit.

Co si vy myslíte o práci sociální pracovnice? Je vaše práce nastavena dobře nebo byste měla řešit úplně jiné věci?

Máme zbytečně velkou byrokracii, papírování, a proto nezbyvá mnoho času na práci v terénu, která je smyslem toho všeho.

Jak se dívá veřejnost na práci sociální pracovnice?

Špatně, zprávy jsou zkreslené, neříkají pravdu. Úřady nemůžou sehnat lidi na tuto práci, protože se nikomu nechce

čelit právě té veřejnosti, která většinou nemá ponětí, jak se věci doopravdy mají.

Takže když to vezmete celkově, jak svou práci hodnotíte?

Má velký význam, ale chybí morální ohodnocení. Trochu více peněz by taky mohlo být.

Zabezpečí stát dostatečně děti po odchodu z domova?

Ne, nezabezpečí. Ty podmínky jsou nastavené velice špatně. Myslím si, že každý, kdo se staví na vlastní nohy, by měl mít nárok na nějaké peníze či materiál.

Snažíte se za každou cenu vrátit dítě do rodiny?

Snažíme se přesvědčit rodiče, aby si vzali dítě k sobě. Děláme sanaci rodiny. (Oblast sociální práce podporující fungování a zachování rodiny. Jedná se o metodu preventivní práce s rodinou v případech ohroženého vývoje dítěte.) Když podmínky nejsou, tak to bohužel není jednoduché. Snažíme se, aby se dítě mělo dobře.

Jaký je rozdíl mezi sociálním pracovníkem a kurátorem?

Kurátor se zabývá více výchovnými problémy a trestnou činností dítěte – závadové chování.

Smysl života

Ještě nikdy jsem pořádně nad smyslem života nepřemýšlela, takže na začátek si nepřčtete zase to stejné klišé. Ale když se mám nad tím zamyslet... Můj život je víceméně pořád větší a větší stereotyp, ale už několikrát se v mém životě stala taková událost, že celý můj život přetočila a stalo se úplně něco nečekaného. Jenomže i na to jsem si postupem času „zvykla“ a začala upadat stále do stejného stereotypu.

Takže co je vlastně tím smyslem života? Honit se den co den, dělat neustále to samé a nevědět pořádně, k čemu tohle všechno vede? Jenomže nikde taková ideální rovnice smyslu života neexistuje, každý jsme jiný, a kdybychom se všichni měli řídit podle stejných pravidel, asi bychom nebyli všichni spokojení a brzy bychom začali být z toho života pěkně otrávení. Každý má v životě jiné priority a každý od života čeká něco jiného. Někomu stačí žít spokojeně v partnerském životě a založit rodinu. Někdo po tomhle například vůbec netouží. Pro spoustu lidí je prioritou práce a kariéra. Ti žijí hektický život plný nepřetržitě práce a honění se za lepším postavením. Někdo je tak skromný a je spokojený, když je s těmi, které má rád, dělá je šťastnými a udělal by pro ně cokoliv,

někdy i víc než pro sebe. Další lidé jsou třeba plní záští, které ubližují ostatním a jejich smyslem je co nejvíce ublížit druhým. Tohle je asi ten nejhorší smysl života. Nechápu, jak některé lidi může uspokojovat to, když může druhému ublížit, a to co nejvíc, ať už psychicky, nebo fyzicky. A tady se zase ukazuje, že každý člověk je jiný a nejde smysl života určit pro každého nebo ho vůbec za všechny lidi říct.

Navíc čím jsme starší, tím je pro nás smysl života jiný. Například teď nemůžeme mít tu stejnou životní prioritu, jakou jsme měli ve školce, kde tím bylo neustálé hraní si s legem, panenkami nebo s čím že si dnešní děti hrají. Tím se taky dostáváme, že s každou generací přichází úplně něco jiného, nového.

Někdy také někteří lidé mohou pocítit takovou úzkost, až pro ně nějaký smysl přestane vůbec existovat. Myslí si, že je život zbytečný, ale někdy tohle vůbec není pravda, někdy se stačí podívat kolem sebe a člověk zjistí, kolik lidí by svým odchodem ze světa hodně ranil. Ale někdy ani tohle některé nezastaví.

Podle mě je zkrátka smyslem života to, jak být vůbec v tom svém šťastný, určit si své cíle a za těmi si jít. Ať to stojí, co to stojí.

Vendula Šífelová

NEW JOB NEW LIFE

Radek Ulián (dříve DD Krnsko):

Pracuji v prádelně v Hiltonu. Naložím **555 kilogramů** za hodinu a **čtyři a půl tuny** za den

Radek (26) je první, kdo díky NJNL získal práci na plný úvazek a udržel si ji. O jeho zajímavé práci psal i Respekt, který mapoval příběhy „úplně neběžných, ale obyčejných dní“. S Radkem jsme připravili rozhovor v pražské kavárně Pražírna, která se nachází jen o několik baráků dál od diagnostáku, kde se Radek ocitl po nevydařeném pobytu v opatrovnické péči jeho bývalé kurátorky. Radek si coby vystudovaný truhlář vyzkoušel práci obchodního zástupce nabízejícího paušály pro T-Mobile, rozjížděl byznys se zmrzlinami, byl securitákem a poté vydržel v prádelně hotelu Hilton Praha.

Různé dětské domovy, opatrovnická péče, diagnosták.

Kudy tě vlastně nejprve cesta vedla?

Když mi byly 4 roky, nejdříve jsem šel do Dětského domova Radení, což je u Tábora, to bylo v roce 1994. S bráchou i ségrou, mně byly čtyři roky. V 97. mě přesunuli do děcáku Stránov a po tom, co s majitelem „našeho“ zámku ve Stránově vypršela smlouva, jsme mířili do Horního Krnska. Tam jsem byl do roku 2002, poté jsem se dostal do opatrovnické péče moji bývalé kurátorky, u ní jsem vydržel půl roku.

Poté jsem se dostal do diagnostáku sem na Lublaňskou ulici tady v Praze. Po měsíci se rozhodlo, že půjdu do výchovné skupiny tohoto diagnostáku. Tam šli ti nejlepší z nejlepších.

V opatrovnické rodině jsem začal studovat střední školu, do prváku jsem šel na truhláře. V Praze v diagnostáku se podařilo najít střední školu, tu jsem dokončil, ale nepodařilo se mi dokončit nástavbu. Poté jsem už mířil do Domu na půl cesty, kde jsem byl těsně po vyučení od roku 2009 do roku 2011.

PAUŠÁLY PRO T-MOBILE

Co jsi dělal poté, co jsi odešel?

Dělal jsem obchodního zástupce pro T-Mobile. Dostal jsem to jako nabídku od kamaráda, který se mnou byl v domově. Šel jsem do firmy v Kunraticích, kde jsem i další 4 měsíce bydlel. Jezdili jsme po celé České republice. Fungovali jsme jako externí firma pro T-Mobile. Běhal jsem po ulici a sepisoval paušály. Bylo to dobrá zkušenost, naučil jsem se mluvit s lidmi. Největším problémem u takové práce je, že ti lidé to druhý den zruší. To je špatně pro mě, protože když to zruší, tak já vracím provizi. Důležité je přesvědčit člověka k tomu, že ne, že ten paušál chce, ale že ho potřebuje.

BYZNYS SE ZMRZLINAMI

To jsi dělal 4 měsíce, poté ses rozhodl jít ke kamarádce a nastaly další změny...

Napsal jsem ji, že bych někde potřeboval složit hlavu a najít normální práci. Zavolala mi, že mám za ní přijet. Nastěhoval jsem se a byl u ní asi 3 měsíce, sháněl jsem práci. S majitelem, který to tam měl na půlku jako penzion a druhou půlku jako byty, jsem si vytvořil dobrý vztah. Promluvil si se mnou a řekl mi, že chce rozjet byznys. Napadly nás stánky s točenou zmrzlinou. Nejprve otevřel 3 stánky. Prodával jsem, doplňoval zásoby a hlavně zaučoval ostatní brigádníky. Lidi se točili, třeba někteří kradli peníze, ale změnilo se to elektronickou kasou – to už se pak dalo hlídat. Toto jsem dělal dva roky. Během zimy jsem dělal ve stánku s občerstvením. Nevynášelo to a také jsem zjistil, že mi majitel neplatil zdravotní pojištění, což mi způsobilo problémy.

MAJÁK, LETNÍ DŮM, NADACE TEREZY MAXOVÉ A NEW JOB NEW LIFE

Podařilo se ti potom najít opět bydlení a nějakou práci?

Odjel jsem do Prahy. Napadlo mě zkusit Dům na půl cesty Maják. Vedoucí Lukáš z Majáku mi řekl, že za týden by tam mohlo být volno a že mám přijet. Nastěhoval jsem se tam. Na nájmech mi nejpr-

ve narostl dluh 12 000, ale potom jsem mákl. Různě jsem hledal práci, chodil jsem na brigády do Makra. S Lukášem jsem narazil i na projekt New Job New Life. V nabídce bylo místo na pracovníka v prádelně v Hilton hotelu. Řekl jsem si, že to musím zkusit! Bylo mi jedno, co budu dělat, důležitý pro mě byl hlavní pracovní úvazek. Dělán tam od února 2014 a to mi vydrželo do dneška. Mám cca 15 a půl tisíce čistého. Mám osmihodinové směny – pondělí až pátek.

O řemeslo nebylo v Praze zájem?

V Praze jsem objížděl hodně řezbářských firem, ale bez praxe mě bohužel nikde nechtěli. Jako vyučený truhlář jsem měl praxi jen v rámci školy, ale říkali mi, že to nestačí. Dělal jsem tedy brigády, třeba jako security, kde jsem 16 hodin stál v Kauflandu, a to už nikdy nechci dělat.

ŘEZBÁŘ S DOBROU FYZIČKOU

Jak vůbec vypadá práce dělníka v prádelně hotelu Hilton Praha?

Každý den začínám v 6:45. Přivezu klec, mám tam pásovej dopravník a mám necelé 4 minuty na to, abych dal 38 kilo prádla do „kapsy“. Je tam také elektronické váha, která mě hlídá. Pak druhá kapsa, takže zase 38 kilogramů během čtyř minut a tak to běží po celý den. Tedy až do 11:00, to mám přestávku na oběd.

Bral jsem to jako dobrou posilku. Když jsem tam přišel, měl jsem okolo 55 kilo. Byl to pro tělo velký záhul, ale zase zesílilo.

Teď však jsem 4,5 měsíce na neschopence, protože fyzika a tělo to nakonec nezvládlo, mám problémy se zády.

Z Majáku jsi ale těsně po nástupu do Hiltonu odešel...

Momentálně žiji s přítelkyní, její mámou a ségrou. V Majáku jsem byl asi půl roku. Teď mi ale chodí nemocniční a pomáhám kamarádovi se skládáním počítačů. Žáda se už zlepšila, teď ještě řeším další problémy, mám vyšetření na CT. Spolupráci s Hiltonem ukončit nechci, chci být kmenovým pracovníkem hotelu.

VZPOMÍNKY NA DĚČÁK

Vzpomínáš si ještě na výchovu a život v dětském domově?

Ta výchova byla hodně individuální. V domově jsem byl lempl a zlobivý kluk. Takže mě tu péči nevěnovali jako holce, která měla samé jedničky a vyznamenání. Z ní věděli, že něco bude. Dnes už to tak třeba nebude, ale ve Stránově to tak bylo.

Byl tam strejda, který byl jako můj táta. Odešel jsem z domova a on rok a půl na to um-

řel, byl nemocný. Strávili jsme spolu hodně času, jezdil jsem k němu na kafe a pak z ničeho nic zpráva o tom, že umřel. S některými vychovateli dodnes udržuji kontakt.

Kdysi jsem hrával fotbal za FK Krnsko. Po olympiádě v Solenicích jsme jeli na Slovensko, kde jsme hráli fotbal proti Slovákům, Maďarům a Němcům. Závodně jsem běhal 1 500 metrů. Tam jsem vždycky skončil na 3. místě.

V dětském domově jsme hodně času trávili venku, jezdili jsme na kole, skoro jsem neznal, co je počítač.

O čem pro tebe byl odchod do samostatného života? Co bys poradil ostatním?

Je to všechno o známostech a o tom, jestli člověk opravdu chce. Musí se chtít člověk za-

řadit do společnosti. Zjistit, že potřebuje stabilní práci a vydělat peníze. Jako žít s tím, že budu mít peníze a budu slavný, to nefunguje. Není to jen o té svobodě, která čeká po odchodu.

Jaké máš teď konkrétní cíle?

Musím teď dát do kupy svoje zdraví, a také bych potřeboval ještě s mým výučním listem zapracovat na vzdělání. Potřebuji cizí jazyk, to by mi pomohlo.

Doporučil bys někomu se zapojit do projektu New Job New Life?

Určitě bych spolupráci s NJNL doporučil. Já jsem první, kdo díky NJNL získal práci na plný úvazek a udržel si ho. Aspoň nějaké prvenství, když jsem měl pokaždé to třetí místo...

Lukáš Kotlár

Aktuální nabídku volných pracovních míst najdete na www.newjobnewlife.cz, pro více informací můžete kontaktovat projektovou koordinátorku Simonu Petrejovou na e-mailu: simona.petrejova@terezamaxovadetem.cz

Běžci opět přispěli na dětské domovy

Koncem května se v Letenských sadech konal třetí ročník Běhu s batohem. Sportovně laděná charitativní akce letos nenabídla žádný doprovodný program, a na účasti to bylo znát.

Trať dlouhou dva a půl kilometru se rozhodlo zdolat zhruba patnáct odvážlivců. Mezi nimi například i roztomilý pes, k vidění byla také jeptiška na kolebře. Z DD však nepřijel nikdo.

V parku s překrásným výhledem na Vltavu protínající historické i moderní části Prahy panovala dobrá nálada. Pořadatelé z neziskové organizace **Spolu dětem** rozdávali úsměvy na všechny strany a těšili se, až ocení originalitu batohů, které během této akce zdobí záda běžkyň a běžců. Trasu bez problémů zvládli všichni. U cílové čáry bylo slyšet hlasité funění doprovázené cvakáním foťáků a

potleskem p řihlížejících.

„Za ty tři roky jsme získali už 200 000 Kč,” zahlásili radostně organizátoři, když doběhli úplně všichni. Výtěžek Běhu s batohem bývá věnován dětem, které se chystají opustit dětský domov, na takzvané tréninky dospělosti. Neváhejte a přijďte si v roce 2017 taky zaběhat. Nejde

o medaile, ale o dobrý skutek a ještě lepší pocit. Anebo o dobrý pocit a ještě lepší skutek?

Více informací na
www.behsbatohem.cz
 nebo
facebook.com/behsbatohem

František Berger

ROMSTVÍ V DĚTSKÝCH DOMOVECH?

Světový romský festival KHAMORO pozval do Prahy i děti z děcáků

Koncerty romských kapel z celého světa, zákulisí festivalu, průvod Prahou i kurz vaření

Děcka z Býchor, Krnska, Jihlavy a Potštejnu vyrazily na 4 dny do Prahy! Přijely na pozvání romského festivalu KHAMORO, který se v Praze konal již po osmnácté! Zajímavostí je, že doprovodný projekt Khamoro Kher vede

Robert Tonelli (32) olašský Rom, který vyrůstal v dětském domově a později v pěstounské rodině.

Každého člověka výrazně ovlivňuje to, v jakém prostředí vyrůstá, s kým žije a komu

naslouchá. Podle odhadů žije v České republice až polovina romských dětí v dětských domovech, které ale bohužel často nemají kapacitu na rozvoj jejich identity. Děti se často neučí o romské kultuře, historii či jazyce a ani nepotkají

v domovech Romy, kteří by sloužili jako pozitivní příklady. Organizátoři Khamora chtějí tuto mezeru alespoň částečně vyplnit. Pro děvka připravili program, v rámci kterého mohly nahlédnout do zákulisí příprav největšího romského festivalu na světě. Zapojení do programu se setkaly také s mladými Romy, kteří jsou úspěšní v různých oborech, účastnili se defilé v centru města (průvod vlajkonošů, kapel, tanečních souborů,...). Na programu byla také prohlídka Prahy a speciální kurzu vaření organizovaný firmou Chef Parade.

Diana a Rosalinda z DDŠ Jihlava

O Khamoro Kher jsem si popovídal přímo s Rosalindou (15) a s Dianou (16) z děckáku v Jihlavě. Rosalinda je

v domově 3,5 roku, Diana 2. Rosalinda si nejvíce užila koncert, kde účinkovali kapely z Česka, Rumunska a Francie. Chtěla by být prodavačkou a jednou by ráda pomáhala děckám z děckáků a brala je

na nejrůznější výlety. Diana by chtěla být kosmetičkou, teď ale bude zatím studovat obor kuchářky. O Robertovi říká, že má dobré srdce, když takhle or-

ganizuje projekty pro děvka a i s Rosalindou se shodují, že je super, že jako Romky mů-

žou vyrazit na takový romský festival, protože normálně se taková příležitost často nenaskytne. Celou dobu jim nechyběl úsměv na tváři a neskrývané nadšení!

Závěrem bych rád dodal, že kdyby se domovy chtěly zapojit v příštích letech do festivalu Khamoro a doprovodného projektu Khamoro Kher, určitě se můžou ozvat.

Lukáš Kotlár

Robert Tonelli (před 18 lety DD Nová Ves u Chotěboře):

Romské děti potřebují vidět vzory, být aktivní a chtít

Na festivalu jsem si popovídal s Robertem, který projekt Khamoro Kher má na starosti. Jak to měl s romstvem on? Jaké jsou jeho vzpomínky na domov a co by pro mladou romskou komunitu mělo být nejdůležitější?

Můžeš nám říct něco o sobě?

Myslím si, že můj život je velmi zajímavý a krásný, minimálně tím vším co jsem musel zvládnout, překonat a přetrpět. Už od malička jsem vyrůstal v Dětském domově, poté si mně osvojila v 10 letech pěstounka se kterou mam velmi dobré vztahy dodnes. Jako malé dítě jsem byl velmi zlobivý, neposlušný a velmi špatně jsem se učil. Ve 12 letech jsem neuměl číst, pořádně psát, mluvit a koktal jsem. Moje pěstounka, kterou oslovuji „MÁMO“ si semnou dala neskutečnou práci. Učila se se mnou, doučovali mně učitelé, spolužáci i sourozenci. Byl to neskutečný boj, ale myslím si, že jsem to zvládl. Důležité však bylo „chtít“. Dnes mi je 32, vystudoval jsem vysokou školu, obor mezinárodní vztahy a evropská studia a od září nastupuji na další studijní obor politologii na Metropolitní univerzitě v Praze. Velmi dlouho jsem pracoval ve školství s romskými dětmi, nyní však pracuji na Ministerstvu obrany ČR. Zajímám se o problematiku národnostních menšin. Abych nezapomněl, mám nejkrásnějšího syna na světě, jmenuje se Robin a jsou mu dva roky.

Zajímalo by mě, kdy sis začal uvědomovat své „romství“?

Máš své vzory?

Své „romství“ jsem si začal uvědomovat až na Romské střední škole sociálně právní v Kolíně, kdy jsem sám sobě kladl otázky typu: Kdo jsem? Co jsem? Kam patřím? Tím, že jsem byl dlouhé léta v DD a poté vyrůstal v Náhradní rodinné péči jsem přišel o svojí identitu, kterou jsem po 20 letech opět získal a plně si jí uvědomil. Myslím si, že děti v Dětských domovech svojí identitu ztrácejí. Považuji za velmi důležité, aby s dětmi v dětských domovech se mluvilo o tom, kdo jsou. Noční můrou musí být pro každého člověka, když neví kdo je? A kam patří. Jsem velmi hrdý na svojí národnost, na to, že jsem ROM. Dnes je mým vzorem americký prezident Barack Obama.

Jak to vypadalo v dětském domově, kde jsi vyrůstal, před 18 lety?

Dneska jsou domovy na rodinné bázi, já jsem to zažil v době, kdy jsme v deseti lidech spali na pokoji a kde byla jedna klubovna pro všechny. Bylo to rozdělené na kluky

a holky, a v domově nás bylo okolo 60. Měli jsme tři skupiny A, B a C. Jako dítě jsem byl hrozně zlobivej. Byl jsem jako kluk, který se probudí v džungli a neví, co má dělat, neví kde je a jak se chovat. Ty děcáky dnes jsou úplně jiné, když to vidím, říkám, že jsou bomba! Předtím tam byl řád, který musel člověk striktně dodržovat. Když jsi nepřišel v osm na snídani, tak si měl smůlu, když jsi nejedl tohle – tak čau...

Vzpomínáš si na výchovu v dětském domově? Měl jsi tam nějaké vzory?

V době, kdy jsem byl v dětském domově, se moc o výchově mluvit nemůže. Celý princip ústavní výchovy byl poněkud jiný a velmi odlišný od nynějšího uspořádání a posazení dětských domovů v zákonném pojetím. Vyrůstal jsem o dost staršími kluky (15, 16, 17). Dělal jsem to, co jsem viděl u těch starších. Velkou změnou byla pro mě pěstounská rodina, ke které jsem se dostal ve svých 12 letech. Vzory jsem v DD neměl. Ale musím podotknout, že tam byla teta jménem Milena a paní kuchařka Petra, které jsem měl velmi rád. Láska je ten cit,

který dětem z dětských domovů chybí. Já ho měl, i když v malé míře.

Co bys vzkázal konkrétně romským dětem?

Abys všichni chodili do školy!!! Škola je základ života. Víms, že některé děti to mají velmi těžké, ale existují nadace, spolky, které podporují nejrůznější školní aktivity, volný čas.

A možná bych si dovolil apelovat i na rodiče, aby dbali více na školní docházku svých dětí. Vzdělání je ten klíč k budoucímu úspěchu.

A všem dětem v dětských domovech?

Všem dětem v dětských domovech vzkazuji jedině. Jděte si za svými sny, jděte si za svým cílem. Učte se, vzdě-

lávejte se a buďte aktivní ve všem, co děláte. Někdo rád tancuje, hraje fotbal, někdo umí dobře jazyky, vzdělávejte se v tom, co umíte a co Vás baví. Promluvte si s vychovatelem, myslí to s Vámi dobře. A nezapomeňte, jsem tu pro Vás. Když budete chtít, přijedu za Vámi, miluju Vás.

Lukáš Kotlár

Zase ta Plzeň!

Západočeši již podruhé v řadě OBHÁJILI TITUL

Červen 2016 je fotbalovým měsícem. Zatímco na jednom konci světa Argentina, Brazílie, Mexiko, Kostarika a další státy hrají proslulý turnaj Copa America, ve Francii se rozjíždí Mistrovství Evropy. Tomu samozřejmě předchází spousta přípravných zápasů. Den po překvapivé prohře české reprezentace s Jižní Koreou v generálce na EURO se konal další fotbalový svátek. Sice ne tak populární, pro spoustu dětských domovů však o to důležitější. Strahovské finále fotbalové části DD CUPu.

Předchozí dva ročníky ovládli borci z Plzně. V historii této soutěže bylo k vidění spousta nádherných gólů, gest fair play, vzplanutí emocí i napínavých okamžiků. A co letos?

ČTYŘKY PRO DUBOVOU

Z celkového počtu 42 dětských domovů se do finále probojovalo 16 nejlepších. Po dlouhé době zde neměla své zástupce Čeladná, kterou nahradili krajané z Dubové.

I když datum bylo plné šesetek (6. 6. 2016), pro Dubováký hrálo hlavní roli číslo čtyři. První zápas totiž prohráli 0:4 s Mariánskými Lázněmi, druhé utkání porazili Býchory 4:1 a třetí duel skončil vítězně

pro soupeře z Pardubic (0:4). K dokonalosti chybělo jen čtvrté místo, v konečném pořadí však DD Radkov Dubová zakotvil na místě jedenáctém.

NEJLEPŠÍ STŘELEC? ANETA!

Že fotbal není hra pro holky? To hlavně neříkejte nahlas před Anetou Chrobákovou z Karviné. Nejlepší střelkyně turnaje, která v kvalifikaci nasázela 4 góly a ve finále dokonce 6, trápila i ty nejzdatnější sportovce z řad chlapců. „V žádném týmu nehraju. Prostě si chodím jen tak zakopat s klukama a tím se učím,“ odpověděla reportérovi Zámecku na dotaz, kde se tak dobře naučila hrát fotbal. To možná ještě netušila, že ji zpoza čáry se zájmem sledují zástupkyně ženského národního týmu a podivují se nad jejími výkony. I díky Anetě skončila Karviná na krásné deváté příčce. Co se opačně-

ho pohlaví týče, cenu za nejvíce nastřílených gólů (12) si odvezl Jaroslav Štenberk ze Sedlece.

DOMINO SE NEZHROUTILO

Předloňský a loňský vítěz DD Domino Plzeň si tento rok zahrával s ohněm. Čtvrtfinále i semifinále zakončili remízou a rozhodnout musely penalty. V obou případech ale Západočeši uspěli. Recept byl jednoduchý – postavit do brány jednoho z nejlepších hráčů tohoto týmu Dana Chrástka. Ten nejenže v základní hrací době střílel góly, on rovněž proměňoval penalty a dokázal je i chytat. „Už mám soupeře jakž takž přečtené. Tuším, kdo kam bude kopat,“ vysvětlil, proč během pokutových kopů nahradil mezi tyčemi brankáře. Ve finále se Plzeň utkala s Dětským domovem Sedlec – Prčice. Do té doby výborně hrající tým nedokázal obhájcem titulu vzdoro-

vat a prohrál 1:5. Plzeňáci se tak potřetí v řadě stali mistry fotbalové části DD CUPu. Neuvěřitelné!

CENY OD HVĚZD

Ceny všem účastníkům finále přišli předat reprezentační trenér hráčů do 21 let Vítězslav Lavička, manažer týmu Jaromír Šeterle, mladý brankář FC Janov Lukáš Zima, pražský radní Libor Hadrava, šéfredaktor časopisu Pro Football Jan Jaroš, členka ženského národního týmu Lucie Kladrubská, bavič Jakub Kohák a mnozí další.

Poděkování patří nejen organizátorům z DD Dolní Počernice a 1. Sportovní, ale rovněž všem sponzorům a partnerům. A samozřejmě patronovi akce, a to České fotbalové reprezentaci do 21 let.

František Berger

Memoriál Lucie Hanušové: Vyrovnaný souboj. 0 vítězi rozhodlo šest bodů

Již poosmnácté se v dolnopočernickém Zámeckém parku konal běžecký trojboj známý jako Memoriál Lucie Hanušové. Dvoudenní akce přilákala do Prahy okolo třiceti dětských domovů z Čech, Moravy i Slezska. Děti soutěžily ve sprintu, běhu na střední vzdálenost a nakonec je čekal vytrvalostní běh. Ani letos nechyběl bohatý doprovodný program, o který se postaralo zejména Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy.

Sobotní program začal sprintem na 60 metrů. Tato kategorie byla tento rok vyhlášována zvlášť, i když výsledky se samozřejmě počítaly také do konečného hodnocení. Nejrychlejším sprinterem se stal Martin

Sivák z Kašperských Hor s časem 8,73. Z holek doběhla do cíle nejrychleji Radka Eltnerová z Čeladné. Časem 8,49 pokořila nejen soky ve své věkové kategorii, ale celkově všechny závodníky včetně kluků, což si zaslou-

ží obdiv. Co se domovů týče, sprinterské zlato vybojoval Horní Slavkov a Cheb (spojené domovy, pozn. red.), druhé místo obsadila Čeladná, na třetí příčce zakotvily se stejným počtem bodů Dlažkovice a Krompach.

Po obědě pokračoval druhý díl DD CUPu běžeckými závody na střední trať. Mladší děti měly za úkol uběhnout 200 metrů, starší jedinci 400 metrů. Jak už to tak bývá, závodníci neběželi sami. V okolí trati je doprovázeli energií překypující kamarádi, akční strejdové a neúnavné tety. Psychická podpora je důležitá, zejména když „přepálíte“ start a brzy vám dochází síly. Někdo od začátku nasadil klidné tempo a postupně zrychloval, někdo naopak vylétl ze startovní čáry jako pendolino a do cíle se došoural jak funicí parní lokomotiva. Služeb přihlížejících zdravotníků naštěstí nebylo třeba,

i když nějaká ta masáž nohou by se v tu chvíli určitě hodila.

ELTNEROVI Z ČELADNÉ

Dvou set metrovou trať zvládli nejrychleji zástupci Krompachu, konkrétně Lukáš Polhoš a Vanesa Dunová. Delší trať ovládl Dominik Nejedlý z Nové Vsi u Chotěboře s celkovým časem 1:06,8. Jen o šest vteřin a jednu desetinu sekundy byla pomalejší Radka Eltnerová, což jí ale stačilo k tomu, aby se stala nejlepší běžkyní v této disciplíně. Aby bylo jasno – špatně si nevedli ani její sourozenci Petr s Karolínou, takže kdybychom někdy na Mistrovství světa v

atletických závodech spatřili příjmení Eltner(ová), těžko bychom se tomu mohli divit.

V rámci závodů to bylo po sobotní den vše. Po pořádné práci má přijít pořádná odměna, jak praví jedna televizní reklama. Ta se ovšem zaměřuje na pivo, což neznamená, že se děti rozprchly do okolních hospod. Jejich odměnou byla zábava v podobě žonglování, pletení copánků, hraní počítačových her v nedaleké tělocvičně a hudebních vystoupení. Nejdříve zazpíval Hynek Tomm, který zároveň pokřtil své nové CD. Na pódiu jej vystřídal Tomáš Janků a po něm se představila dívčí kapela LuŠtĚLa. Holky

však namísto svých tanečních hitů přicestovaly s akustickou tvorbou, což posluchače více uspalo než rozdávadlo. Situaci musel zachránit DJ Rádía Spin. Večer uzavřela rocková formace NEVEREASY a ohnivá show Tribo Fuego.

Neděle přinesla prudké ochlazení a obloha vyhrožovala dešťovými přeháňkami. Promrzlí závodníci změřili své síly v poslední disciplíně – vytrvalostním běhu. Mladší kategorie 400 metrů, starší zhruba 800 metrů. Naštěstí

běžci s větrem v zádech unikli dešti, který se spustil až během oběda a zavinil přesunutí slavnostního vyhlášení z venkovního prostoru do tělocvičny. Z mladších chlapců si nejlépe vedl Tadeáš Plaček z České Kamenice, mladší kategorii dívek ovládla Vanesa Dunová z Krompachu. Z těch starších to zvládli nejlépe Michal Horvát z Plzně a – světe, div se – Radka Eltnerová, DD Čeladná.

ZLATO: SLAVKOV A CHEB

Memoriál Lucie Hanušové 2016 vyhrál Dětský domov Horní Slavkov a Cheb. Stříbrnou pozici obsadila Čeladná, která na prvního ztrácela šest bodů. Třetí místo vybojoval Dětský domov Krompach. O pouhé dva body za ním skončili zástupci Nové Vsi u Chotěboře. Pořádající domov Dolní Počernice zakotvil na 19. příčce.

Ceny předaly Eva Řádková z Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy a Ing. Dana Malíková ze Zdravotní pojistovny ministerstva vnitra České republiky.

Poděkování patří všem partnerům a sponzorům akce, samozřejmě rovněž organizátorům a dětským domovům, které se zúčastnily. DD CUP pokračuje v pondělí 6. června, kdy se na Strahově odehraje finále fotbalové části. Zámeček přeje mnoho zdaru a sportu zdar!

Radka Eltnerová na MLH vévodila všem disciplínám

František Berger

PARTNEŘI DD CUP 2016

Fotbalová asociace České republiky, Policie ČR a Krajské ředitelství Policie ČR, Hlavní město Praha, České dráhy, Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra České republiky, PEPSI, Yventech, ČOV, Nadace ČEZ, Rádio SPIN, Crocodile, Made, Šandera, Dorty domů, Léta Páně, Hell, Tribo Fuego, Medúza, Zoo Praha, DXRacer, HTC, Razer, Tonny Bennet, SkillCraft, Prima Cool

Z VAŠICH INTERNETOVÝCH STRÁNEK

www.ddzatec.wm.cz

DD Žatec: BESEDA O ZDRAVÉM SEXUÁLNÍM ŽIVOTĚ

Ve středu 18. května 2016 se deset dívek z našeho dětského domova zúčastnilo besedy o zdravém sexuálním životě. Přednáška, která byla součástí akce TÝDEN RESPEKTU K PORODU, se konala v krásných prostorách žatecké herny pro děti Sedmikráska.

Akci vedla sestřička z gynekologicko-porodnického oddělení v Žatci. Neměla to moc jednoduché, děvčata se dost styděla. Rozhodně jsme se ale dozvěděli dost zajímavé informace, což dívky uznaly až ke konci přednášky. Například informace o prevenci nechtěného těhotenství a nejčastějších pohlavních chorob vzbudily u děvčat zvědavost.

Došlo také na dotazy. S těmi jsme slečnám musely my zralejší ženy trochu pomoci, dodat jim odvalu a překonat stud.

Díky za zajímavou a velmi poučnou přednášku.

teta Alice Vegrichová

www.ddhplana.cz

DD Horní Planá: NEJMILEJŠÍ KONCERT VE VČELNÉ

V sobotu 23. 4. 2016 se jako každý rok konalo setkání Dětských domovů ve Včelné. Záštitou byl Dětský domov Boršov nad Vltavou pod vedením pana ředitele Mgr. Kouřila. Organizace byla na výtečnou. Každý domov se prezentoval vystoupením v jakékoliv kategorii, ať to byla taneční, recitační, sólový zpěv nebo hudební.

I my jsme se s důkladnou pečlivostí, horlivostí a pílí připravovali. Pod vedením paní Urbanové a tety Vladky si děti trénovaly zvolený obor. Malé děti s tetou Vladkou navrhovaly, nástup na soutěžní plochu sálu Jede vláček motoráček, a poté se děti představily Mravenčí ukolébavkou. Děti byly převlečené za mravenčky, aby byly autentické. Už při nástupu s vláčkem nám všichni tleskali do rytmu, což děti rozradostnilo a při ukolébavce daly do svého vystoupení vše. Nepředstavitelnou radost navýšilo ještě víc oce-

nění a pamětní medaile na tento pro nás úspěšný den.

Velké děti pod vedením paní Urbanové měly natrénovaný tanec ve skupině. Byť měly trému, tento úkol zvládly na výbornou. I když v této kategorii nebyly oceněny (ale hezké páté místo – konkurence byla velká a těžká), den si užily. V taneční skupině sice oceněny nebyly, ale v tanečním páru, kdy Dominika s Petrem tančili latinu, tam už se ocenění dočkali. A nejen ocenění, ale i velkého potlesku, což bylo pro nás všechny velkou radostí a možná i pýchou, že máme takto šikovné a pohyblivé nadané děti.

Právem můžeme být pyšní na naše děti, protože nejen svým vystoupením, svojí prací, ale i chováním předčily ostatní domovy.

vychovatelka
Vladka Puritscherová

www.ddnj.cz

Nový Jičín: PŘÍKLADNÉ CHOVÁNÍ NAŠICH CHLAPCŮ

Dne 24. 5. se v odpoledních hodinách stala událost, na kterou jsme všichni v DD velice pyšní. Čtveřice chlapců oslovila svého vychovatele s tím, že našli na popelnici peněženku s větším obnosem a celou řadou dokladů.

Byla to pravda – obsah peněženky napovídal tomu, že její majitel, zřejmě, prožívá nelehké chvíle a čeká jej spousta starostí. Kontaktovali jsme PČR Nový Jičín, která obratem kontaktovala majitele, který rovněž obratem navštívil dětský domov. Domnívám se, že si přesně neuvědomoval, jaké měl štěstí, když jeho kompletní osobní, cestovní i technické doklady, hotovost v řádech desítek tisíc, našli právě naši kluci. Majitel chlapce odměnil, poděkoval jim.

Ti čtyři kluci nám všem udělali velikou radost. Jejich chování bylo příkladné a dojemné. Jejich nezištnost, která se projevovala např. odmítáním nálezného, je velikým příkladem pro ostatní.

Mravní výchova je nedílnou součástí našeho každodenního výchovného působení a klademe na ni důraz v aktuální ne zcela mravní době. Proto je třeba poděkovat i vychovatelům těchto dětí za velice kvalitní výsledek jejich práce.

Michal Pokorný, zást. ředitele

www.ddnahrazi.cz

Frýdek-Místek NÁVŠTĚVA Z MEXIKA

Dobrovolníci z ADRY si pro náš dětský domov nachystali moc pěkný program na sobotní odpoledne. Připravili si pro nás zajímavé povídání o Mexiku.

Dozvěděli jsme se jednak zeměpisná fakta, ale také spoustu zajímavostí o této zemi. Děti nejvíce zaujala mexická tradice rozbíjení Piñaty. Jedná se o pověšenou papírovou kouli naplněnou sladkostí. Děti se postupně střídaly a se zavázanýma očima se ji snažili rozbít dřevěnou holí, aby se dostaly ke sladkostem. Po dlouhém úsilí se nám povedlo zdolat všechny tři Piñaty. Poté si děti povídaly s dobrovolníky nebo si zahrály fotbal. Počasí nám přálo a akce se moc líbila. Děkuje.

www.ddpardubice.cz

Pardubice NADAČNÍ BĚH DYNAMA PARDUBICE

Nádherné jarní počasí při-

lákalo do Lanového centra Pardubice takřka 200 běžců. Ti si užili sportovní dopoledne a hlavně pomohli Dětskému domovu Pardubice. Čtvrtý ročník Nadačního běhu Dynama Pardubice se podařil! „Spolupráce s Dětským domovem Pardubice je pro náš hokejový klub velmi významná. Vnímáme svou společenskou odpovědnost v našem městě, do ní patří i aktivní podpora dětského domova. Jsme rádi, že si nadační běh užily rovněž děti z domova a zaběhaly si spolu s hráči našeho A týmu,“ uvedl generální manažer klubu Pavel Rohlík.

Čtvrtý ročník Nadačního běhu Dynama Pardubice pomůže obohatit konto Dětského domova Pardubice 15 200 korunami. „Chceme vybudovat na jedné z heren novou kuchyňskou linku, získané peníze využijeme na ni, nebo na nákup spotřebičů,“ doplnila Kateřina Fialová. Děkuje všem z HC Dynama Pardubice, Lanovému centru Pardubice a všem účastníkům, kteří se nadačního běhu zúčastnili a Dětský domov Pardubice tím podpořili.

www.ddpotstejn.cz

Potštejn

SUVERÉNNÍ VÍTĚZSTVÍ VE FINANČNÍ GRAMOTNOSTI

V sobotu 14. 5. 2016 se naši chlapci zúčastnili v rámci projektu Accenture Academy soutěže Riskuj, která se konala v Praze a prověřovala znalosti z oblasti finanční gramotnosti. Chlapci v průběhu soutěže získali 113 000 bodů a zajistili si tak suverénní vítězství o více jak 94 000 bodů nad ostatními účastníky.

Za skvělou reprezentaci našeho domova klukům děkujeme

odbornou porotu - ta nás vybrala do semifinále. Potom bylo na hlasování veřejnosti, zda postoupíme do celostátního finále - a postoupili jsme. Důkladně jsme trénovali, vykrajovali a učili se otázky ze zdravé výživy. Náš finálový „Zdravý ostrov“ byl moc hezký, otázky jsme všechny zodpověděli, ale na umístění to nestačilo. Nevadí - porota nás pochválila, my jsme byli spokojeni a příště se určitě umístíme...

www.ddzsduchcov.cz

Duchcov

SETKÁNÍ S VERONIKOU KAŠÁKOVOU

Druhý březnový pátek jsme strávili v milé společnosti. V rámci projektu „Roadshow s Veronikou Kašákovou - Mise naděje pro děti z dětských domovů“ nás přijela Veronika Kašáková, finalistka MISS 2013, navštívit. Veronika stejně jako my vyrůstala v dětském domově.

Cílem projektu je motivovat

děti k tomu, aby se již teď, kdy jsou v dětském domově, zajímaly o to, co je čeká, až ho opustí. Aby byli připraveny na samostatný život a neocitly se za branami dětského domova bez práce, bydlení a bez informací, jak se postavit na vlastní nohy.

Celé odpoledne se neslo v kamarádké a vřelé atmosféře. Veronika nám vyprávěla o svém dětství i složité životní situaci, do které se dostala po odchodu z dětského domova.

Snažila se nás motivovat, abychom byli sebevědomí a dosáhli svého životního cíle. Zároveň se snažila upozornit na chyby, kterých se sama dopustila.

Děkujeme Veronice za přínosnou besedu a těšíme se na další shledání.

www.ddmost.cz

Most

COOLINAŘENÍ S ALBERTEM

Přihlásili jsme se letos již po čtvrté do soutěže Coolinaření s Albertem. Nejprve jsme vyráběli a fotili výrobky pro

Děti si připomněly bezpečnost na silnici

Duben je charakteristickým pořádáním různých bezpečnostních akcí, seminářů, soutěží. Aby taky ne. Po zimě spousta lidí, a především dětí, vytahuje ze sklepů a kolárek svá přibližovadla v podobě kol a koloběžek, a připravuje je na dlouhou jarno-letno-podzimní sezónu, než je zase zazimuje.

Připravit se ale musí také děti. A to zopakováním si všech dostupných pravidel a pokynů, které by měly při jízdě na svém přibližovadle dodržovat, aby celou sezonu prožily i přežily. Dětský domov Uherský Ostroh proto každoročně pořádá soutěž k bezpečnosti silničního provozu pro své děti, ale také pro kamarády ze všech ostatních dětských domovů Zlínského kraje. Proto 20. 4. 2016 za krásného slunečného počasí na Dětském dopravním hřišti v Uherském Hradišti proběhlo odpoledne plné zábavy a poučení.

A mohlo se začít. Po krátkém úvodu a organizací pokynech se děti rozeběhly na svá stanoviště či pracoviště, ve kterých se všichni prošťídali. Psali testy, absolvovali jízdu zručnosti, potáčeli se mezi kužely

s nasazenými „opileckými“ nebo „opiátovými“ brýlemi, prohlédli si policejní vozidlo i s jeho výbavou a povzbuzovali také své tety a strejdy, kteří si

A jak to všechno po sečtení bodů dopadlo? Nejlepší ve svých kategoriích byli Jaroslav Ševčík DD Bojkovice, Kristián Schwarz DD Strážnice, Jaroslav Vrána DD a ZŠ Vizovice a Tomáš Moudrý také z DD a ZŠ Vizovice. Ceny a diplomy si odnesli však všichni, věnoval je BESIP a manželé Holbovi z Autoškoly HOLBA. Od pana Patíka pak ještě všichni mají velcí, mladí i ti starší dostali reflexní pásky, které zvýší jejich bezpečnost za snížené viditelnosti.

vychovatel Jozef Mojžiš

zasoutěžili pod ostrým zrakem policie. Ani jsme se nedáli a byl konec.

Nelson, nový redaktor Zámečku z DD Tišnov, „žije“ od rána do noci:

Brontosauři, florbal, lukostřelba

Mohl by být „hvězdou“ všech sportovních akcí domovů. Ale není, i když v domově vyrůstá už 17 let. Jeho život se ubíral jiným směrem - je šéfem dětského oddílu, trénuje florbalový tým a závodně střílí z luku. Proto nás těší, že jsme právě jeho objevili jako novou redakční posilu. Nelson Dufek z DD Tišnov. Seznamte se.

Kdy a proč ses dostal do domova?

V domově jsem už od tří let. Takže jsem to ovlivnit moc nemohl. Otec byl násilný na matku a sestru a byl zbaven rodičovských práv a matka to finančně nezvládla, tak nás sociálka odebrala.

Vzpomínáš si na ten první den?

Myslím si, že ne. Pamatuji si jen nějaké útržky, kdy jsme se sestrou seděli na sedačce vedle ředitelny a někdo odváděl naši mamku pryč. To je v podstatě moje první vzpomínka vůbec.

V děčáku jsi už „docela dlouho“.

Tak jsem tam 17 let. Naštěstí pořád ve stejném domově. Je docela sranda tam být déle než všechen personál; kromě vychovatelky, která mě vychovala, a účetní.

Jak jsi prožíval první rok?

Tak svůj první rok v domově si přesně nepamatuji. Víím, že jsem chodil do školky, tak nějak se mi spojují dva tři roky dohromady.

Nepamatuji si na nějaké špatné zacházení.

Samozřejmě se mi asi stýskalo po matce, ale to už nevím. V domově jsme měli hernu pro malé a velké děti a velkou zahradu, takže mi ten život ubíhal docela rychle a v pohodě.

Jak se to vyvíjelo?

Postupem času jsem si našel i nějaké kamarády v domově, se kterými jsem se přátelil až do konce základní školy. Já nikdy nebyl problematik, tak pro mě není moc těžké vyjít s vychovatelkami. Takže se to vyvíjelo dobře. Život v domově se měnil hodně s ředitelkou domova.

Za paní Ingrové jsme se stěhovali ze starého domova do nového a bylo to super. Velké prostory, dobrá čtvrť. Když přišla ředitelka Musilová, tak se domov začal přestavovat do nynější podoby. Tj. 4 rodinné buňky po 8 dětech. Teď za Hany Štrajtové se ještě nechala dostavět samostatná buňka vedle domova pro 3 lidi, kde nyní žiji. Dostávám peníze na stravu a hygienu a už se v podstatě starám sám o sebe.

Jakou školu studuješ a proč ses pro ni rozhodl? Baví tě to?

Studuji střední školu v Kuřimi, informační technologie, s maturitou. Rozhodl jsem se pro ni, protože jako každý jsem dříve hodně hrál PC hry a tak nějak jsem se zajímal o PC. Myslel jsem si, že by to nebylo špatné studovat.

Ale moc mě to nebaví. Jsem docela živý člověk a nebaví mě sedět pořád za počítačem. Ale stále mě to pořád trochu zajímá.

Letos jsi úspěšně maturoval, jaké jsou tvé další plány? Budeš dále studovat na VŠ, zůstaneš v domově?

Plány samozřejmě nějaké mám. Chci úspěšně odmaturovat a dále se věnovat dětem a lukostřelbě.

Studovat na VŠ chci. Nejvíce se chci dostat na tělocvikáře a učitele informatiky. Kdyby to nevyšlo, tak asi dále pokračovat v IT oboru.

V domově chci zůstat tak dlouho, dokud to bude jen možné. Domov mi dává spoustu možností, jak se rozvíjet, a jistot. Myslím si, že bych byl hloupý, kdybych teď odešel. Samozřejmě mě to

jednou taky čeká, ale zatím po tom až tak netoužím.

Jaké máš v domově vytvořené podmínky pro studium a pro všechny tvé aktivity? Jak to v realu funguje? Říkal jsi, že odcházíš brzy ráno do školy a vracíš se někdy i pozdě večer... To by v mnoha jiných domovech neprošlo, takže jak je možné, že to funguje u tebe?

Podmínky pro studium si myslím, že mám velice dobré. V IT oboru mi sice v DD nikdo moc nepomůže, ale mám spoustu známých, na které se můžu obrátit. Díky tomu, že bydlíme kousek od Brna, tak si člověk může vybírat ze spousty oborů a škol – jak SŠ, tak VŠ.

S volnočasovými aktivitami je to tak, že jich je tu ve

městě spoustu. Jen je najít. Podmínky super, protože u nás to vždy bylo tak, že dokud mám dobré známky, tak můžu mít spoustu aktivit. Kdyby začaly být špatné, tak by to asi neprošlo.

Myslím si, že díky tomu, že jsem nikdy nebyl problematik, mám více volné ruce než někteří ostatní. Hlavně paní vychovatelka, která mě vychovávala, mě v mnoha aktivitách podporuje a za to jí velice děkuji. A domovu za podmínky, které tu jsou.

Spousta aktivit vyžaduje spoustu peněz. Jak to řešíš?

Vždy je to o prioritách. V mnoha ohledech neuznávám značky jen proto, abych byl někdo více. Tudíž mnoho vybavení

není značkových a fungují stejně. Bohužel u některých to tak dělat nelze a člověk nějaké ty peníze mít musí.

Co jsem kdy potřeboval, tak se mi domov pokusil dát. Jde jen o to, že třeba boty na běhání za pár korun nestačí, protože byly třeba za měsíc prošlapané. Nebo florbalka, či luk a šípy.

Chodím od 14 dní na různé brigády a vydělávám si na vybavení sám. Aspoň vím, jakou mají peníze hodnotu, než kdybych všechno dostával až pod nos.

U lukostřelby je to ještě těžší, protože průměrně každý závod stojí 400 korun plus cesta. Takže jsem hledal různé sponzory a naštěstí jsem našel nadaci Sunrise, která mě podpořila.

Flík

Nelson jako táborový vedoucí

Co dělá Nelson ve volném čase?

Dětský oddíl Hnutí Brontosaurus

Do oddílu jsem chodil už od mala. Takže jsem do něj pořád chodil, až jsem nemohl být dítě. Najednou ze mě byl instruktor, dále vedoucí a letos už oddíl pomalu přebírám jako hlavní vedoucí.

Vedu děti od 2. do 9. třídy, holky i kluky dohromady. Máme celoroční aktivity; každý týden schůzky, každý měsíc víkendová výprava a závěrem je tábor na 21 dní na louce se stany s podsadou.

Povinnost je hlavně děti přivést zpátky rodičům ideálně živé, ale nějak svazován, co můžu a nemůžu dělat, taky nejsem. V podstatě na čem se s ostatními vedoucími domluvíme, to děláme.

Florbal

Florbal hrají od čtvrté třídy, takže taky už nějakých deset let. V podstatě od doby, co jsem začal chodit na střední, jsem moc nevytěžoval svoji vlastní formu, ale dostal jsem nabídku v tehdejší Domu dětí a mládeže trénovat kluky. Od té doby trénuji každý rok různý počet skupin. Letos jen jednu, loni třeba 3.

Spoluorganizuji a zároveň dělám rozhodčího v menší florbalové lize pro kluky, každý měsíc jeden turnaj po 5 týmech. A poslední turnaj v květnu se sečtou celkové body a vítěz dostane pohár.

Lukostřelba

Střílím teprve druhým rokem tzv. instinktivní lukostřelbu. Dostal jsem se k ní za pomoci hlavního vedoucího v oddíle hnutí Brontosaurus. Oslovilo mě, že střílím, a začal jsem taky. Postupně přicházeli další a další lidé a vytvořili jsme lukostřelecký oddíl.

Nyní na společné tréninky moc nechodím, protože je nestíhám. Takže buď střílím sám na střelnici, nebo s kamarádem vyrazíme do lesa s přenosnými terčovnicemi.

Střílíme instinktivně, takže bez žádných vyvažovadel ani žádných pomocných mířidel. V podstatě jen „ohnutý klacek“. Já střílím z jezdeckého krátkého luku a šíp mám položený na ruce, takže o to těžší střelba.

Jezdím na závody v podstatě po celé republice. Jde o to, že tady na Moravě skoro žádné závody nejsou, protože jsou tu jen dva oddíly. Takže musím jezdit přes 2 hodiny na závody a zase ten den zpátky. Střílím tzv. 3D lukostřelbu – spočívá to v tom, že se střílí na gumové makety zvířat v terénu. A počítají se zásahy v oblastech vyznačených na nich.

Můj dosavadní největší úspěch v lukostřelbě je výhra na mistrovství ČR v kategorii Jezdecké a primitivní luky. Za což jsem velice rád a snad letos titul obhájím.

Nadační fond Sunrise přispěl na lukostřelbu

Dne 23. 3. mě podpořil finančním darem ve výši 15 000 Kč nadační fond Sunrise, který podporuje děti z dětských domovů i mimo domov ve sportovních aktivitách.

Dar využiji především na lukostřelecké vybavení a startovné. Ani jedno totiž není úplně levné.

Ředitelka nadace Sunrise Monika Bajnoková se spolu s ambasadorem Michaellem Vilémem Wainbrennerem za mnou zastavili a částku mi osobně předali.

Tímto jim velice moc děkuji a jsem velice rád, že mi pomáhají.

Nelson

Zleva ředitelka NF Sunrise Monika Bajnoková, Nelson, ředitelka DD Tišnov Hana Štrajtová a syn ambasadora Michal Wainbrenner

*„Všichni máme svoje sny. Více či méně tajné, ale zcela určitě sny, které bychom si rádi splnili a usku-
tečnili je. Poznejme a odhalme společně nesplněné
sny. Sny všech dětí a splňme jim je. Naše nadace
SUNRISE rozvíjí a podporuje talentované děti“*

Život je džungle, ale dá se zvládnout

Ahoj Zámečku,

jmenuji se Kristýna a vyrůstala jsem v DD Strážnice. Z domova jsem odešla, když mi bylo 20 let s úspěšně složenou maturitou a nedodělaným prvním semestrem na vysoké škole v Opavě. Ze které jsem odešla ze své vlastní vůle a byla jsem moc ráda, že mé rozhodnutí v domově respektovali. Vyřídila jsem s tetou vychovatelkou potřebné dokumenty, také jsem obdržela finanční podporu od DD a šup vyletět z hnízda.

S přítelem jsme dovybavovali společné bydlení. Zaměstnání jsem našla bez problémů – důležité je, že člověk chce pracovat! A když chce, vždy práci najde! Já pracovala už během studia, takže o to bylo hledání zaměstnání pro

mě jednodušší. Zanedlouho mě, dnes již manžel, požádal o ruku, a začala se plánovat svatba. Ta se opravdu vydařila, od bezvadných svatebčanů až po počasí. Na svatbu jsem také pozvala tetu vychovatelku a byla jsem velmi ráda, že pozvání přijala. Uběhlo pár dovolených a let, dnes čekáme

s manželem rodinu. Ta by se měla rozrůst pravděpodobně v srpnu, a už se moc těšíme!

Tímto krátkým popisem mého života, bych chtěla podpořit všechny děti, které odchod z domova čeká. Ano, život je

sice taková malá džungle, ale díky vychovatelkám, které mě podporovaly v mých rozhodnutích a předáním jejich životních moudrů a zkušeností to zvládnout lze. Protože je jen na Vás, abyste se rozhodli, jak chcete žít. A jak si to uděláte, takové to mít budete. A pokud chcete dávat

někomu za vinu, že se Vám v životě něco nepovedlo, tak se nejprve podívejte do zrcadla a zkuste si říct, co jste mohli udělat jinak, protože „vzletové“ podmínky jste dostali opravdu kvalitní!

Dnes, když cestujeme s manželem kolem jižní Moravy, zejména když jedem navštívit jeho rodinu na Slovensko, snažíme se alespoň dvakrát do roka v DD zastavit a pozdravit se s vychovateli, kteří tam působili, když jsem vyrůstala v DD.

Kristýna Kopecká (23)

(pracovnice v sociálních službách, dříve DD Strážnice)

OUT OF HOME 2016:

Když se chce, všechno jde

Na Out of Home se letos těším hned z několika důvodů. Jednak loni se na tuto akci za Zámeček vydali Lukáš s Albínem, takže budu mít možnost po dvou letech spatřit známé i nové tváře. Také jsem rád, že celý den jen neprosedím doma, abych si cūchal nervy psaním bakalářky, jejíž termín odevzdávání se blíží rychleji než formule Michaela Schumachera v dobách jeho největší slávy. V neposlední řadě jsem zvědavý na nová, mnou dosud neprozkoumaná stanoviště. Takže když mi v sobotu 21.

května zvoní budík, nadzvukovou rychlostí opouštím říší snů i útulnou postýlku a chvátám na první místo činu.

Pár okamžiků v přecpané tramvaji, několik minut v ještě přecpanějším metru a jsem na Smíchovském nádraží. Po chvilce se setkávám s jedním z organizátorů akce Romanem Hrůzou a společně čekáme na Dětský domov Kroměříž.

JAK NA JÍZDNÍ ŘÁD?

Stanoviště s názvem „Klub železničních cestovatelů“ jsem si nevybral náhodně.

Jako snad každého kluka i mě lákají vláčky a autíčka, takže jízdu Pražským motoráčkem si přece nemůžu nechat ujít. Navíc z minulých ročníků vím, že v Kroměříži mají hezké holky. Sečteno podtrženo – co může být pro mladého studenta lepšího, než strávit teplé sobotní ráno v historickém vlaku s pěknými slečnami...

Projet se vlakem, to je jedna věc. Ale vyzkoušet si práci průvodčího, nakouknout ke strojvedoucímu a nakonec navštívit i výpravčího, to je zcela jiný zážitek. Průvodčí, v našem případě paní, ochotně

děti seznamuje s přenosným počítačem, kterým kontroluje slevové karty a vydává jízdenky. Věděli jste, že takový přístroj stojí 50 000 Kč? A to jen základní verze, ty vylepšené jsou mnohem dražší! Druhá skupinka dětí již okupuje kabinu strojvedoucího a naslouchá zajímavému vyprávění řidiče vlaku, zatímco třetí skupina pozoruje z okénka krásné okolí. Když se tyto tři skupinky vystřídají na všech postech, je čas vystoupit. Konečná, Praha-Zličín. Zde si vyslechneme stručnou historii tohoto nádraží a už kráčíme za výpravčím, abychom se dozvěděli, co je náplní jeho funkce.

Konec srandy, nastal čas splnit úkol. Pomocí klasického jízdního řádu a mapy České

republiky mají děti naplánovat cestu vlakem z Prahy do Vejprtu (ano, takhle se to vážně jmenuje). Bez pomoci internetu, tedy žádný IDOS, Google Maps atp. DD Kroměříž ze začátku bojuje s čísly, vysvětlivkami a horko těžko nachází Vejprty. Nakonec se dívkám a chlapcům podaří zadání splnit, ale to není vše. Úkol číslo dva – stejným způsobem naplánovat jízdu z Kroměříže do hlavního města. Zní to jednoduše, protože všichni vědí, kde je Praha i Kroměříž. Jenže opak je pravdou. Hledání správného spoje připomíná marnou snahu rozluštit záhadu Bermudského trojúhelníku. Před polednem je i tento úkol zdárně splněn a dětský domov se může přesunout na další stanoviště.

COSPLAYER

Původně jsem měl v plánu odpoledne navštívit Muzeum Police ČR, kde se pohyboval Dětský domov Budišov nad Budišovkou, ale člověku někdy nepomůže ani internet s navigací. Vracím se domů a volím „plán B“. Po krátkém odpočinku se vydávám do kavárny Geekárna, kde na účastníky Out of Home čeká stanoviště „Cosplayer“. Krátké vysvětlení pro nezasvěcené: Slovo Cosplay pochází z anglického Costume Play. Úkolem Cosplayera je vybrat si svoji oblíbenou postavu z anime filmu, komiksu nebo počítačové hry, vyrobit si kostým a vcítit se do oné postavy. Typické Cosplayery bychom mohli vidět kupříkladu na setkání fanoušků Star

Wars nebo světových premiérách filmů Pán prstenů, Avengers, Spiderman atd.

Krátce po mně přichází i DD Horní Čermná, program může začít. Úkolem dětí je vyrobit si co nejoriginálnější masku či kostým své oblíbené postavy. Druhá skupinka zatím líčí vlastní tváře, krky anebo ruce speciálními barvami, které ve výsledku připomínají šrámy a jizvy. Tato finta bývá využívána v divadlech i filmech. No, snad nebude v MHD tolik zombie pohromadě budít rozruch. Přítomní se baví, ať už disponují výtvarným talentem či nikoliv, a čas příjemně ubíhá.

ZLATO PRO STŘEKOV

Víc stanovišť se mi dnes bohužel z důvodu časové tísně navštívit nepodaří. Pomalu se přesunuji na slavnostní vyhlášení výsledků jubilejního desátého ročníku festivalu Out of Home. V Paláci Akropolis

již burácí muzika, DJ Friky a DJ Marek Sklenář baví publikum. Pro všechny účastníky slavnostního večera je připravený fotonaut, ve kterém se mohou nechat vyfotografovat a odnést si tak snímek na památku. Nechybí ani dvě profesionální vizážistky, které zájemcům vytváří na kůži ornamenty ze svítících barev.

Jelikož jsou přítomni organizátoři, avšak z řad domovských se stále na zbytek lidí čeká, dochází zatím k vyhlášení nejlepších básniček. O třetí místo se dělí Hora Svaté Kateřiny a Kroměříž. Druhé místo si dle poroty zasloužil DD Krnsko. Nejlepší básničku do soutěže zaslal Dětský domov Zvíkovské Podhradí. Všichni ocenění recitují svá mistrovská díla a poté mizí v davu tanečníků.

O hodinu později nastává očekávaný okamžik – vyhlášení výsledků. Nejvíce bodů letos nasbíral DD Ústí n. L. – Střekov,

kteří si hned následující den užil plavbu parníkem po Vltavě. Na druhém místě skončil DD Liptál. Stupně vítězů doplnil DD Kroměříž.

Co se týče jednotlivců, třetí místo obsadil Petr Pöss ze Strážnice, druhé Karel Brauner z Frýdku-Místku a z vítězství se radoval Nick Kunz z DD Plesná.

Na děti čeká ještě jedno překvapení – vystoupení silových akrobatů Zdeňka Moravce a Petra Horníčka. Toto duo se pod názvem DaeMen stalo vítězem prvního ročníku Česko Slovensko má talent a svými neuvěřitelnými kousky ohromuje i nás v sále. Závěr večera, vlastně celého letošního ročníku patří diskotéce a písničkám na přání. Za rok opět na viděnou!

Fotky z akce naleznete na facebooku [Zámeček; Mimo domov] a ve fotogalerii na webové stránce „2016.mimodomov.cz“.

František Berger

Vítězná báseň z OOH

DD ZVÍKOVSKÉ PODHRADÍ

Vystupujeme z podzemí:
světla, barvy, hlavy, míhající
se auta, davy.

Neztratit se, držet krok –
nepřekročit bludný kámen,
to by pak byl s námi ámen.

Velkoměsto není ves –
hloupého trkni,
chytrému napověz.

Ještě, že anděl před námi se
vznáší, lehce kyne, ukazuje,
bezpečně k cíli dopravuje.

Přijeli jsme na festival.
Starají se o nás skvěle.

Od soboty do neděle
víc než moře zážitků,
k radosti i užitku.

Karel IV. na nás kývá,
Liška ryšavá se dívá.

Magistr Kelly, nad baňkami
roztodivných tvarů,

s Rudolfem II. za zády řeší zas
nové záhady.

Gotika, renesance, baroko –
potěcha pro oko.

A defilé apoštolů putuje svou
věčnou cestou před našima
očima.

OUT OF HOME dnes začíná.

Trocha sportu, trocha kina,
psina s mnoha kamarády,
hudba – prostě je to prima.
Není to jak u nás ve vsi,
kde vidíme si do karet.

Je to zcela jiný svět! Barevný
a pestrý, lákavý i nebezpečný,
svým způsobem jedinečný.

Dny, týdny, roky se přetočí –
je tady desáté výročí.

Díky všem za práci s námi
zvláště, když nám chybí
mámy.

Další úspěšné básničky (z DD
Krnsko, Hora Svaté Kateřiny
a Kroměříž) najdete na webu
www.zamecek.net

Nejmilejší koncert 2016:

Talentované děti se předvedly v ostravském Gongu

Dětský domov Srdce Karviná společně s Ostrava-Vizina, Příbor a Ostrava-Hrabová v rámci pověření Federace dětských domovů zorganizovali za přispění sponzorů již jubilejní 25. ročník Nejmilejšího koncertu. Dětské domovy z Čech přijely do Ostravy už v pátek, tedy den před nejmilejším koncertem, a byly ubytované na koleji jedné střední školy.

Ráno se děti společně s vychovateli sešli na snídani v tamní škole a poté se pře-

sunuli do multifunkční auly Gong v Ostravě-Vítkovicích. Děti z dětských domovů přijely na místo a nestačily se divit, v jaké velké hale budou vystupovat.

PROFÍCI Z OLOMOUCE

Na koncertě v Ostravě se představil výběr těch nejlepších vystoupení z regionálních kol. Děti představily své schopnosti a dovednosti ve zpěvu, tanci, literárně-dramatickém oboru a muzikálu. Koncert zahájila kapela DD

Olomouc. Zpívali a hráli na velice profesionální úrovni. Koncert moderoval s graciézností sobě vlastní a rozvahou Jirka Basta.

Na koncertě jsme měli tu čest seznámit se s Martinem z DD Most, jeho vzorem je zpěvák Pavel Callta. Martin zazpíval na velkém pódiu Pavlovu písničku "Zrzka", rozhýbal tak nejen diváky v sále, ale některé děti přišly k pódiu a začaly si koncert naplno užívat. Co se týče počtu diváků v sále, napočítali jsme něco přes 560

Slovenská rapperka Alles v obležení dětí, které by to chtěly dotáhnout tak daleko jako ona...

lidí, což si myslíme, že je velký úspěch. Byla se podívat i veřejnost, to se velmi cení. Neboť právě motto Nejmilejšího koncertu bylo „Odborník se diví a laik žasne“.

SLOVÁCI I JUSTIN

Dále následovala skvělá vystoupení, třeba Irské tance pod taktovou krásných dívek z DD Semily, taneční vystoupení Lukáše z DD Humpolec nebo emoční pěvecké vystoupení děvčat z DD Telč s písní „Pro mámu“. Mezi hosty Nejmilejšího koncertu se objevili kluci z DD Trnie ze Slovenska, kteří zarapovali velice krásný track. Velký obdiv si také odnesli kluci z DD Plzeň, kteří tancovali moderní tanec na motivy moderních popových písní, které zpívá třeba Justin Bieber. Všichni měli perfektní vystoupení. Všichni si užívali tu skvělou atmosféru na obrovské stage a v obrovské aule.

Závěrečnou třetinu 25. ročníku NK zahájilo vystoupení taneční skupiny z DD SRDCE Karviná, která předvedla vystoupení na nejznámější melodii z filmu Pomáda. Po

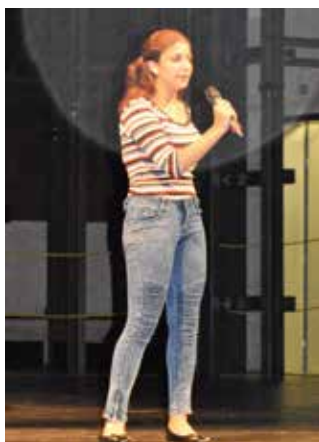

Hvězda koncertu Kevin Čonka z DD Příbor

Vystoupení kluků a holek z DD Liptál zaujalo celý sál

nich vystoupila známá mladá rapperka Aless ze Slovenska a nakonec pozvali všechny děti k tanci na pódium členové skupiny „Maxíci“.

Všechny výkony byly výborné

Koncert již 25 let prokazuje, že všechny děti jsou stejně hravé. Je ukázkou toho, že i děti vyrůstající v dětských domovech mají a rozvíjí svůj talent pod vedením odborných speciálních pedagogů. Pro ně jsou to jejich tety a strejdivé, kteří se jim věnují často i mimo svou pracovní dobu.

Pokud bychom měli celý koncert shrnout, sdělujeme,

že velký díky patří pořadatelům, neboť koncert zvládli na jedničku. Skvělé ozvučení, prostory, atmosféra, jídlo, pití, organizace.

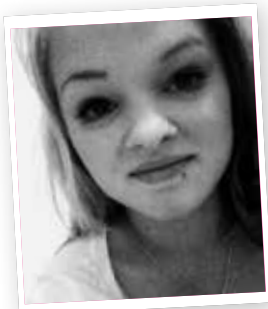
Poděkování patří těmto sponzorům a partnerům:

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, Federaci dětských domovů ČR – FICE, organizátorům z DD SRDCE-Karviná, DD Příbor, DD Ostrava-Vizina a DD Ostrava-Hrabová. Příjemné zázemí a ubytování všem výpravám poskytlo vedení a zaměstnanci Domova mládeže a Školní jídelny na ulici Krakovské v Ostravě-Hrabůvce. Také bych rád poděkoval dlouholetým sponzorům dětí z řad firem – společností Hyundai, M&M Reality, Mimibazar, Black Star Media a KUMI, která celou akci zaznamenala. Všem obrovské díky.

Albín Augustín Balát

Foto Natka Sobolová

Jak se ti líbilo na NK? Co nejvíc?

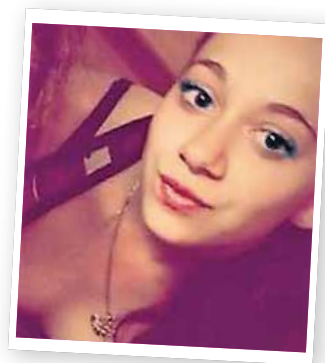

Tereza Obaliová:

Nejmilejší koncert byl skvělý. Líbil se mi kolektiv a super lidi. Líbil se mi ten malý kluk co zpíval Pár přátel .

Melanie Tothová:

Jsem z dětského domova Čeledná. Nejmilejší koncert byl super. Potkala jsem tam své kamarády a vystoupení ostatních dětí bylo fajn. Třeba Kevin Čonka ten byl moc dobrý. Nejlepší byl také Albín, pěkně zpíval a málem jsem se rozbřečela.

Lukáš Mazač:

Nejmilejší koncert byl úžasný. Plno zábavy a skvělé vystoupení.

Kuba Doležal:

Koncert měl skvělé zázemí. Plno lidí a hlavně skvělá atmosféra. Byl jsem fakt nadšený. Potkal jsem plno nových lidí a díky patří pořadatelům.

Michal Horvát:

Nejmilejší koncert byl celkem hezký. Z počátku jsem si myslel, že to bude hrozný. Už jsem si myslel, že bude zase malý pódium. Pak jsme tam přijeli. Koukám a pódium bylo tak velké, že bychom se tam vešli 10x, takže se mi to celkově líbilo. A dětem, které tam vystupovaly, také.

Nejmilejší koncert ve Fulneku: Šestnáctiletý Luboš z DD Havířov získal za rap o tragické lásce Cenu Nadace ČEZ

Vlastní rapovou písni o zpackaném životě a zhrzené lásce ohromil šestnáctiletý Lubomír Zemenčík z DD Havířov publikum severomoravského Nejmilejšího koncertu, který připravil DD Loreta Fulnek. Porota ho odměnila postupem do celostátního kola přehlídky a Cenou Nadace ČEZ, která zároveň podpořila celou akci částkou 40 tisíc korun.

V dalších kategoriích uspěli mezi 70 dětmi z 12 dětských domovů zpěváci a divadelníci z domácího DD Fulnek a tanečník Alexandr Drinek z DD Dubová.

„Hudbu i text k písni jsem složil ve čtrnácti, když mě zavřeli do diagnostického ústavu. Nejhorší pro mě bylo od-

loučení od holky, kterou jsem tehdy miloval, a právě pro ni jsem písničku složil. Teď jsem v dětském domově a dávám si svůj život dohromady, mohl bych se bez problémů vídat i se svou dávnou láskou, jenže ta mezitím zemřela,“ řekl dojatý Luboš krátce po vyhodnocení. „Z postupu i ocenění jsem hodně nadšený. Tablet od Nadace ČEZ se mi bude určitě hodit, ale hlavně jsem tady získal spoustu zkušeností a chuť ještě více na sobě pracovat,“ dodal Lubomír Zemenčík.

Výkony dětí nadchly malé diváky z fulnecké základní školy i porotu. „Překvapilo mě, jak byly spontánní a kolik z nich tryskalo přirozené radosti. Ale ještě více mě zauja-

lo, kolik je mezi nimi extrémně talentovaných dětí,“ řekla Marie Pásková, která v porotě zastupovala Nadaci ČEZ jako hlavního partnera přehlídky.

red

Vítězky soutěže Zámečku vyrazily na slavnostní galavečer České Miss 2016!

V březnu jsme na naší facebookové stránce Zámeček vyhlásili literární soutěž o lístky na finálový večer České Miss v Obecním domě v Praze.

Soutěžit s námi se vám moc nechtělo a konkurence mezi soutěžícími nebyla vysoká. Přáli jsme si společně s Českou Miss, aby alespoň někteří mohli 2. 4. 2016 nakouknout do zákulisí, setkat se s vítězkami a ředitelkou soutěže a vnímat atmosféru, která při takové soutěži vládne během živého vysílání. Letošní dvanáctý ročník jediné národní soutěže krásy Česká Miss 2016 sledovalo

na televizi Primo 1 399 000 diváků!

VEČER I AFTERPARTY

„Z výhry jsem byla opravdu potěšená, protože toto klání sleduju každý rok v telce. Měla jsem prostě radost!“, popisuje Hana Pilátová z DD Senožaty. „Paradoxně mě v ten jedinečný večer nejvíce zaujalo dění před samotným začátkem finále a to, když známé modelky a missky z minulých let pro-

cházely přes červený koberec do prostor Obecního domu. Byly tak vysoké (celkově mi přišlo, že výškový průměr všech v sále byl vysoký a připadala jsem si jako děsněj prcek) a tak krásné. Nikdy mě nenapadlo, že takhle budu opěvovat modelky, ale tohle mě fakt dostalo. A asi ani nemá cenu opěvovat večer a následnou afterparty. Je snad všem jasné, že to musel být suprověj zážitek (a taky že byl!!).

Zleva šéfredaktor Lukáš Kotlár (DD Uherský Ostroh), Denisa Záhorská a Klára Záhorská (dříve DD Opava) a Hana Pilátová (DD Senožaty)

Vítězky České Miss 2016: Českou Miss pro rok 2016 se stala Andrea Bezděková (21). Na trůnu střídá loňskou vítězku Nikol Švantnerovou (23). První vicemiss se stala Natálie Kotková, druhou vicemiss se stala Kristýna Kubičková.
FOTO: Lukáš Navara, Česká Miss

PROTANČENÝ VEČER

„V životě jsem nebyla na tak velkolepé společenské akci. Byla to pro mě velká zkušenost a byla jsem osobně moc šťastná, že jsem se mohla takové akce zúčastnit“, říká po tomto zážitku Denisa Záhorská (dříve DD Opava), která se do soutěže přihlásila i s poslední vítězkou Klárou Záhorskou. „Při příchodu nás usadili na židlích, kde jsme měli krásný výhled na přímý přenos. Bylo to velmi krásné a noblesní. Celá akce byla dobře vedena a Leoš s Liborem si vedli moc dobře. Po zjištění, kdo je Miss 2016 se pokračovalo na afterparty, kde byla připravená zábava, přípitek a skvělá hudba. Protančili jsme celý večer. Máme nespočet krásných vzpomínek na tento vydařený večer“.

Můžu potvrdit, že se opravdu jednalo o výjimečný večer.

Viděli jsme, jak se desítky novinářů a fotografů snaží o nejlepší úlovky, slyšeli jsme v publiku režiséra, který neustále musel oslovovat diváky, aby nevstávali a neopouštěli sál, což narušovalo výhled k amerám. Na afterparty jsme se setkali s celebritami z showbyznysu, které v některých případech jen čekali na fotku a velmi rychle z afterparty zmizeli. A nechyběla ani selfie fotka s vítězkami!

Děkujeme České Miss za

spolupráci a připravte se na další soutěže na FB Zámečku!

Lukáš Kotlár

Selfie s vítězkami České Miss

Na dni otevřených dveří v Uherském Ostrohu se rozdávala radost

Kdo zavítal 2. června 2016 do našeho dětského domova, našel dveře opravdu otevřené. Vítili jsme všechny příchozí hosty a kromě možnosti prohlédnout si prostory dětského domova jsme připravili pro návštěvníky bohatý program.

Děti s tetami vychovatelkami připravily aerobní vystoupení a taneční country. Veselé tančení roztleskalo diváky a děti ukázaly, že tančení je baví.

Také letos jsme nazkoušeli pohádku. Už se vám někdy

stalo, že se vám zakutálela radost? Pohádka „O ztracené radosti“ vám napoví a poradí. I naše princezny Anynka s Nenynkou ji našly. Musely se vydat do světa, kde potkaly nejen ježibabu, ale hlavně krásné víly, které jim předaly dobré rady:

„Vyléčíš svůj velký smutek, když uděláš dobrý skutek. Druhým musíš pomáhat, něco půjčit, něco dát!“

A tak jsme radost rozdávaly nejenom dětem z mateřské

a základní školy, ale také dalším hostům, kteří k nám zavítali. Ukázalo se, že i když je nám někdy smutno, najde se vždycky někdo, kdo nám pomůže a poradí a zase znovu vyjde sluníčko.

**vychovatelka Dobromila
Krysová**

DD Uherský Ostroh ovládl šestnáctý ročník atletických závodů

Již 16. rok pořádá pravidelně Dětský domov Uherský Ostroh na atletickém stadionu v Uherském Hradišti atletické závody pro děti z dětských domovů.

Letos se zúčastnilo devět dětských domovů (Uh. Ostroh, Vizovice, Zašová, Kroměříž, Strážnice, Hodonín u Kunštátu, Hodonín, Valašské Meziříčí, Bojkovice) a takřka stovka dětí bojovala o pocty nejvyšší.

Soutěžilo se v šesti věkových kategoriích, v řadě disciplín – házelo se kriketovým míčkem, vrhalo se koulí, skákalo do výšky i dálky, běhaly se krátké i delší tratě. Počasí jsme měli objednané, takže krásný slunný den děti využily velmi smysluplně dle hesla „ve zdravém těle zdravý duch“.

Jako netradiční překvapení na závěr pořadatelé zařadili hod oštěpem pro tety a strejdy zúčastněných dětských domovů. Situace se trošku obrátila – děti fandily vychovatelům a ti se potýkali s oštěpem. Asi z nás dospělých žádný Železný ani Špotáková nevznikne, většina totiž sportovní oštěp držela v ruce poprvé, a tak to také vypadalo. Některým zvlášť zručným sportovcům z řad dospělých se dařily nevídané koucky, vrcholem bylo zapích-

nutí oštěpu po dopadu opačnou částí.

Jak vše dopadlo? Stejně jako minulý rok obsadil 1. místo pořádající Uherský Ostroh, na druhém místě skončila Zašová, třetí místo patřilo Bojkovicím. Příští rok na shledanou!

Poděkování patří nejen všem tetám a strejdům, kteří děti vedou ke sportu a sportování vůbec; ředitelkám a ředitelům, že dovolili dětem svá zařízení v době vyučování reprezentovat; ale také dětem senátora Ivo Valenty, které

věnovaly plyšové hračky, což bylo velmi symbolické, poněvadž jejich dědeček, Miroslav Valenta senior, by v den konání závodů slavil narozeniny; společnosti TEKOO, která děti vybavila přírodními vitamíny v podobě úžasných jablek; nadaci C4C věnovala trička (nejen dětem na „bedně“, ale pod ní); společnost D. I. Seven věnovala klukům na „bedně“ netradiční trička, holkám pak kabelky. Poháry na prvních třech místech věnoval mladým atletům Ladislav Botek.

Petr Hybler

Celostátní florbalový turnaj ovládl DD Domino Plzeň

V neděli 17. 4. 2016 skončil již 8. Celostátní florbalový turnaj dětských domovů, který se konal jako každý rok pod záštitou hejtmana Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka a ve spolupráci s UJEP Ústí nad Labem a Florbalem Ústí.

Z přihlášených týmů postoupilo z kvalifikačních turnajů do finále osm: DD Česká Kamenice, DD Jablonec nad Nisou, DD Dlažkovice, DD Duchcov, VÚ Hostouň, DD Domino Plzeň, DD Horní a Dolní Čermná, DD Unhošť.

Turnaj odstartovala paní ředitelka Hana Melzerová a za firmu CIBAPLUS, s.r.o. Petr Horáček. O kulturní zážitek se postarala taneční skupina LION při Základní škole Předlice a DUO dívek ze střevského dětského domova.

Atmosféra turnaje byla přívětivá, trochu pracovaly nervy a touha vyhrát. Týmy byly perfektně připravené a vyrovnané.

Celý turnaj je realizován hlavně jako prevence proti rizi-

Nejlepší střelec turnaje Jirka Kotlář z DD Dlažkovice

kovému chování, má rozvíjet sebeovládání, sebereflexi, posilovat zdravé sebevědomí, morální hodnoty, rozvíjet hru fair-play a zdravý životní styl, a to se nám podařilo splnit.

Děti a vychovatelé odjížděli spokojeni a všichni se již těšíme na další již devátý ročník.

Lenka Mašátová

CELKOVÉ POŘADÍ:

- 1. místo** po velikém boji vyhrál tým DD Domino Plzeň
- 2. místo** obsadil nováček turnaje DD Jablonec nad Nisou
- 3. místo** obsadil VÚ Hostouň

Nejlepší střelec: Jiří Kotlář, DD Dlažkovice

Nejlepší brankář: Kristián Beránek, VÚ Hostouň

„Stříbrní“ kluci z Jablonce nad Nisou

Bronz vybojoval tým z VÚ Hostouň

Domáci fotbalisté naplnili své ambice

V sobotu 30. 4. 2016 se na 16. ročníku turnaje v malé kopané dětí a mládeže dětských domovů potkaly děti z 10 školských zařízení z kraje Zlínského, Jihomoravského a Vysočiny. Pořádání této akce byl Federací dětských domovů ČR pověřen Dětský domov Uherský Ostroh.

Vzhledem k tomu, že účast družstev překračuje možnosti Uherského Ostrohu, konal se tento turnaj již tradičně na víceúčelových sportovištích Městského stadionu Miroslava Valenty v Uherském Hradišti.

Po krátkém přivítání a organizačních pokynech se turnaj rozběhl. V každém týmu byly dle propozic také dívky, které se výkony chlapců rozhodně nenechaly zahanbit. Po zápasech v základních skupinách bylo jasné, kdo bude bojovat o přední příčky a na koho zbydou souboje o umístění. Tým pořádajícího Dětského domova Uherský Ostroh měl velké ambice, které se mu v průběhu turnaje dařilo postupně naplňovat. Po dobrých výkonech v základní skupině postoupil tým ve složení Jan, Michal, Pavel, Zdeněk, Miroslav, Marie, Natálie a Veronika do bojů o stupně nejvyšší. Ve finále pak domácí tým změřil síly s týmem z dětského domova v Kroměříži. I tento duel nakonec skončil jednoznačným vítězstvím domácích, a tak se mohli mladí fotbalisté radovat z celkového vítězství v tomto turnaji. Zúročila se tak jejich

příprava, kterou absolvovali ať už v kroužku kopané, nebo v rámci volnočasových aktivit se svými vychovateli v dětském domově.

Vítěze tedy známe, vyhlásili jsme také individuální ocenění. Nejlepší hráčkou byla vyhlášena Nikol z DD KM, nejlepším hráčem a také nejlepším střelcem Zdeněk z pořádajícího DD UO, nejlepším brankářem Roman z DD KM, který také obdržel cenu fair play. Benjámínem turnaje

byl vyhlášen Kristian z DD Strážnice. Na hladký a férový průběh všech zápasů dohlížel Pavel mladý fotbalový rozhodčí.

Na závěr zbývá poděkovat všem, kteří se podíleli na organizaci a zajištění této akce, všem mladým sportovcům za jejich výkony a těšit se na příští ročník turnaje v malé kopané pro děti a mládež dětských domovů.

František Juříčka

Velikonoční beránek potěšil druhým místem

V druhé polovině března se zúčastnil DD Tišnov již 6. florbalového turnaje zvaného „Velikonoční beránek“, který pořádalo gymnázium Hády. Hrál se každý s každým pod dobu 2x7 minut. Turnaj byl velikonočně laděný a celkově panovala přátelská atmosféra.

DD Tišnov byl pro hráče z gymnázia Hády známý a byl velice silným protivníkem. První zápas proti třetákům jsme si hru určovali sami a vyhráli jsme 3:0 a tím začali turnaj velice dobře. Druhým protivníkem byli čtvrtáci, kteří první poločas měli velice silný útok a my měli jen pár šancí na střelu, druhou polovinu ale už nezvládli uběhat

a vyhráli jsme 2:0. Třetí zápas proti druhákům byl nejtěžší. V týmu byli velice zkušení florbalisté a hokejistka. Po dvou dlouhých poločasech jsme prohráli 0:2 a už jsme čekali na poslední zápas.

Ten přišel vzápětí proti prvním, kteří měli mnoho hráčů a často střídali. Po prvním poločase jsme prohrávali 1:2, a když přišel druhý, tak jsme vyrovnali na 2:2. Bohužel se

poslední zápas musel z technických důvodů ukončit dříve a my neměli čas na zvýšení skóre.

Turnaj pro nás byl úspěšný a obsadili jsme celkové druhé místo, které velice potěšilo.

Za DD Tišnov hráli: Nelson, Patrik Kos, Nyco Valenta, Adrian Horváth, Lukáš Gunár, Patrik Novotný, Vojta Smutný, Jirka Konečný a Vojta Bednář.

Těšíme se na další ročník.

Nelson

Nejvyšší pedagogické vyznamenání pro ředitele DD Opava

V úterý 29. března 2016 u příležitosti Dne učitelů udělila v Praze ve Valdštejnském paláci ministryně školství Kateřina Valachová řediteli dětského domova v Opavě Milanu Škrabalovi nejvyšší možné pedagogické vyznamenání, a to Medaili MŠMT 1. stupně, kterou obdržel za dlouhodobou vynikající pedagogickou činnost.

Toto vyznamenání považuje pan ředitel Škrabal nejen jako krásný výraz ocenění své práce, ale uvědomuje si, že zásluhu na něm mají také jeho spolupracovníci v dětském domově, a to na všech úsecích, za což jim moc děkuje.

Pan ředitel tímto velmi děkuje zřizovateli našeho DD, Moravskoslezskému kraji za dlouhodobou výbornou spolupráci a metodickou pomoc při zabezpečování výchovně vzdělávací činnosti v našem zařízení.

redakce DD Opava

Jaro v našem domově?

Jedna akce za druhou

V dubnu jsme se zúčastnili hned několika akcí a všechny jsme si pěkně užili. Na Nejmilejším koncertu v Tachově jsme úspěšně předvedli své dovednosti ve zpěvu, tanci a dramatickém umění, které jsme předtím pilně trénovali. Konkurence byla vysoká a mezi soutěžícími z jiných domovů jsme obdrželi jedno druhé a jedno třetí místo.

Na soustředění projektu Most přes generace jsme se pro změnu zdokonalili ve hraní nejrůznějších stolních her a sportovní vyžití nám alespoň částečně zajistila účast na turistickém pochodu „Plánská 50“.

Také jsme navštívili psí útulek v Mariánských Lázních a opuštěným pejskům jsme dovezli psí dobroty a vzali několik pejsků na procházku.

V květnu nás čekají sportovní hry dětí z dětských domovů, které opět pořádáme letos v Plané i pro další dětské domovy z Plzeňského a Karlovarského kraje.

A pak už nezbývá do konce školního roku příliš mnoho času a budeme se muset věnovat co nejvíce přípravě na

školu, aby naše známky na vysvědčení byly co možná nejlepší.

dětská redakce

Out of Home: Vyhráli jsme plavbu po Vltavě

Out of Home je ojedinělým sportovním festivalem s naprosto moderními principy pro děti z dětských domovů. Jeden den v roce přináší dětem spoustu emotivních zážitků – týmové soutěžení, setkání s osobnostmi uměleckého a sportovního světa, exhibice, atrakce a živé koncerty, motivace, vítězství, ale i prohry a příležitost, naučit se s nimi vypořádat.

Tento rok jsme obhájovali 1. místo z loňského ročníku a povedlo se. Naše stanoviště byla letos hodně intelektuálně zaměřená, názvy Ilustrátor, Architekt a Spisovatel hovoří za vše. Dali jsme to ve složení: Maty, Nicolas, Honza, Tom, Pepíno, Ivča, Viky, Sandra, Eliška, Káťa, teta Lenka.

První místo získal tedy tým z našeho DD Ústí nad Labem - Střekov, stříbro si odvezly děti z DD Liptál a na třetí stupínek vystoupil tým z DD Kroměříž. Celý den byl náročný a všechny týmy to zvládly skvěle.

Večer na všechny čekala odměna v klubu Akropolis, úžas-

ná diskotéka pod taktovkou DJ Frikyho a DJ Marka Sklenáře.

Po náročném dni a večeru jsme ráno relaxovali na lodi Klára a užívali si vítězství. Víkend byl sice náročný, ale skvělý na zážitky.

Děkujeme celému týmu Out

of Home, uvědomujeme si, že připravit vše bylo velmi náročné. Také děkujeme naší

Elišce a Kátě, bez nich bychom na stanoviště nedorazili včas, díky za podporu.

Sřekovská redakce

DD Ústí -
Sřekov

Vzhůru na Bořeň, pak hurá na zámek

Jaro je už opravdu tady. Všichni se již těší na příjemně teplé počasí, zelenou přírodu a pro nás, děti, tety a strejdy z dětského domova, to znamená častější výjezdy do přírody.

Koncem března, konkrétně na Velký pátek 25. března 2016, jsme vyrazili na vrch Bořeň, který se nachází u severočeské Bíliny. Pyšná silueta vrchu upoutá už na první pohled. Tyčí se do výše 539 metrů nad mořem. Na Bořeň opakovaně vystoupil i slavný německý básník J. W. Goethe. Nyní jsme se o výstup pokusili i my.

VÝHLED NEZKLAMAL

I když nebylo zrovna ideální počasí, lehce poprchávalo a stezky byly kluzké, dali jsme to! Výstup byl trochu krkolomný a namáhavý, ale výhled z vrcholu na sopečné zvrásněné České středohoří byl úžasný. I když se příroda teprve pomalu probouzela ze zimního spánku, bylo se na co dívat. Vrcholový rozhled do kraje opravdu nezklame. Na jedné straně Bílina se svými obrovitými komíny a na druhé straně nádherný pohled do krajiny, na severu Krušné hory, na východě Milešovka a na jihu Zlatník.

HURÁ NA ZÁMEK

Po sestupu jsme se po zelené turistické značce dostali do kilometr vzdálené Bíliny, kde nás vyzvedl autobus a náš první jarní výlet pokračoval

směr Duchcovský zámek. Než jsme vstoupili do krásných prostor zámku, prošli jsme si přilehlý a opravdu velmi rozlehlý zámecký park.

LEHKÉ PIKANTNOSTI

Barokní zámek byl založen ve třináctém století, jako pevnost a kolem roku 1527 byl přestavěn do renesančního stylu. Samotná prohlídka zámku byla velmi pěkná. Dozvěděli jsme se velmi zajímavé informace, ale nejvíce nás asi všechny zaujaly lehké pikantnosti o pobytu Giacomo Casanovy na zámku. Ten zde žil v letech 1785-1798 a působil jako knihovník. Sepsal zde i své paměti

Náš výlet byl u konce. Nabiti energií z přírody a obohaceni o nové informace jsme se zvešela vrátili k autobusu a milý pan řidič nás bezpečně odvezl zpět domů.

Již nyní se těšíme na další takový zajímavý výlet.

teta Alice Vegrachtová

Co do přírody nepatří?

...obaly od PET lahví, sklo, papíry od cukrovinek a obaly, plechovky všeho druhu, igelitové pytle...

A toto všechno jsme s dětmi nacházeli při velikonoční vycházce. Naším úkolem bylo nejen pozorování jarní přírody, ale hlavně jsme přírodě pomohli a při vycházce jsme za velmi krátkou dobu nasbírali dva plné pytle odpadků. Na otázku dětí - Kdo vyhazuje tolik smetí, se kterým si přírodě neumí sama poradit? - velmi jednoduchá odpověď. Dělají to LIDÉ! Ti, kterým na přírodě nezáleží! A není nic jednoduššího, než vypít šťávu z PET lahve a prázdnou vyhodit do kontejneru, pochutnat si na čokoládě, obal schovat do kapsy a doma dát do papírového sběru. Stejně tak s ostatním odpadem.

A nedá mi to vzkázat nám všem dospělákům: Pojdme

dětem příkladem, začneme se chovat k přírodě šetrně. Vše, co do přírody nepatří, dávejme do popelnice a kontejnerů. A hlavně, chovejme se tak po celý rok!

A co na to příroda? Bojuje, co jí síly stačí. V ponuré, ještě téměř zimní

krajině se probouzí do toho všeho nepořádku a posílá první posly jara. Kolik jsme jich našli? Spoustu a téměř všechny se nám podařilo i pojmenovat, například: orsej jarní, rozrazil rozekvítek, sněženka, fialka, plicník lékařský, hluchavka nachová, kokoška pastuš tobolka, sedmikráska. Co jsme si museli najít u strýčka Googla, byl křivátec žlutý, který nám všem pěkně zamotal hlavu.

malí ekologové z Dětského domova Uherský Ostroh

+ tety Dobromila a Iveta

DD Uherský Ostroh

Pilovali jsme naše dovednosti

V sobotu 27. 2. jsme si ráno přivstali a vyjeli třemi osobními automobily za sněhem na Klínovec.

Naším cílem bylo zdokonalit se ve snowboardingu a lyžování, proto s námi vyjeli i odborníci – instruktoři. Jely s námi i děti – „pěšáci“, kteří si přibalili s sebou boby.

Tuto akci jsme mohli uskutečnit díky spolupráci a sponzorskému daru od společnosti UNIPETROL (permanentky

na vleky, oběd a teplý čaj v restauraci). Ta shodou okolností ve skiareálu uskutečňovala svoji akci pro své zaměstnance a jejich děti.

Organizátoři této akce byli tak hodní, že poskytli zázemí (vyhřívavý stan, občerstvení a sportovní vyžití) i našim dětem „pěšákům“ a jejich doprovodu.

Všichni jsme si tento výlet užili. Škoda jen, že velké fronty u lanovek nám neumožnily najezdit toho více.

dětská redakce

Od lyžování jsme si odpočinuli bowlingem i lenošením

Nastaly jarní prázdniny a část našich dětí opět vyjela na každoroční pobyt na hory. Se skupinkou složenou ze zdatných lyžařů i začátečníků jsme strávili týden na Benecku v Krkonoších, a bylo to moc prima.

Děti, které na lyžích stály poprvé v životě, se už za pár dní proháněly po svahu naprosto bez problémů. Program byl vyplněný nejen lyžováním, ale také bowlingem a společenskými hrami a samozřejmě také lenošením a relaxací.

I když letos je zima chudá na sněh, přesto nám i zasněžilo a celkově se pobyt vydařil.

dětská redakce

Velikonoční kadeřnictví

V sobotu 2. dubna 2016 naše děti opět překvapila paní Lenka Plodrová se svojí velikonoční nadílkou.

Tentokrát totiž do dětského domova pozvala kadeřníky a kadeřnice ze SOU služeb Praha 9 a děti měly možnost

nechat se učesat, ostříhat i nabarvit.

Děkujeme za netradiční nadílku, která u dětí sklidila velký úspěch, a těšíme se na další shledání.

DD Ledce

Zimní radovánky během jarních prázdnin

Na začátku února DD Semily a DD Jablonné v Podještědí společně odjely na jarní prázdniny na hory do Pece pod Sněžkou. Pobyt nám částečně hradil Nadační fond Albert.

Náš pobyt začal příjezdem na chatu Karkulku, kde jsme hned věděli, že se nám tam bude skvěle hospodařit a pobývat. První den jsme vybalovali, byli jsme se podívat po okolí Pece, která je moc příjemná, a někteří už byli dokonce i lyžovat. Další dny jsme už pomaličku všichni sjížděli svah, zvládli to dokonce i ti nejméně zdatní. Po 30 letech si dokonce na lyže stoupla teta IVONKA z DD Jablonné v Podještědí.

Krásné a příjemné byly však i večerní procházky k sjezdovce. Světlo ozařovalo „nezdolatelnou“ sjezdovku. Po lyžích nám vždy pěkně vyhládlo, ale díky našemu dětskému i dospělému sboru „kuchařů“ se naše žaludky výborným jídel-

níčkem zaplnily. Atmosféra v našem prostředí doslova vyzařovala, a tím jsme si zadělali na výtečnou odměnu. I my, kuchařovi pomocníci, jsme si zasloužili trochu odpočinku, a tak jsme vyrazili na zákušek. Byl moc výborný.

I když nám počasí moc letos

nepřálo, tak přece jen jsme si to užili; jak lyžováním na upravené sjezdovce, různými hrami na blátě, tak i koulavačkou ze zbylého sněhu. V den našeho odjezdu zpět do DD jsme zašli na náš poslední společný a zároveň rozlučkový oběd. Po výtečném obědu hodiny utíkaly, až přišla ta, v které vše skončilo. Balili a loučili jsme se s našimi kamarády se slzami v očích a odjížděli jsme s obráceným úsměvem na tváři, ale s krásnými a nezapomenutelnými zážitky!

To vše jsme prožili díky Nadačnímu fondu ALBERT. Patří Ti velký dík, ALBERTE!

Ivet, Adla

Procházka místo lyžování. Původní plán překazil déšť

V průběhu letošních jarních prázdnin, které připadly na první týden v únoru, se paní ředitelka s paní zástupkyní rozhodly, že několik z nás stráví tento volný čas na lyžích ve skiareálu Klínovec.

Hned v pondělí ráno jsme vyrazili, ale čekalo nás nemilé překvapení. Pršelo. Byli jsme z toho zklamaní, protože jsme si nemohli užít zimního sportu, který nás všechny baví. Domluvili jsme se tedy, že nepojedeme domů, když jsme jeli tak daleko. Byla by to přeci zbytečná cesta. A proto jsme dojeli do nedaleké vesničky jménem Bochov, u které se nachází pomník obětí 1. světové války a také zřícenina hradu Hertensštejn. Byl to takový klidný procházkový den.

Na úterý jsme si naplánovali výlet do aquaparku v Praze, protože předpověď počasí byla stejná jako minulý den, a někteří z nás tam ještě nebyli. Moc jsme si to tam užili. Sjížděli jsme tobogány, vyzkoušeli umělou vlnu, vyzkoušeli divokou řeku. No když to shrnu, tak jsme si užívali další prázdninový den. Myslím, že po třech hodinách strávených v aquaparku jsme byli všichni rádi za to, že jsme už jeli domů.

Následující den a taky poslední z našich dobrodružství nám

konečně počasí přálo a my se mohli vydat na svah. Všichni jsme se těšili. Ráno jsme se vypravili a jeli na Klínovec. Strávili jsme tam skvělé dopoledne, a když jsme vyráželi domů, začalo sněžit. Nejspíš je to dobré znamení, protože doufáme, že se v blízké době zase všichni sejdeme a pojedeme lyžovat.

Vítězné řádění v aquaparku. Plavci cinkali šestnácti medailemi

„Třikrát a dost,“ řekly si pravděpodobně děti Dětského domova Uherský Ostroh a putovní pohár plaveckých závodů nechali pořadatelé. Opak je však pravdou. Pořadatelé vyhlásili termín závodů o měsíc dříve, než obvykle, jarní prázdniny byly také o mnoho dnů dříve, než vloni, a nebyl čas řádně natrénovat.

Při prvním tréninku tety se strejdou zjistili, kdo se alespoň trochu nebojí vody, a hlavně, kdo se udrží na hladině. Obrovskou výhodou bylo, že část mladších dětí prošla půlročním plaveckým výcvikem pořádaným Plaveckou školou v Uherském Hradišti. Jejich absolventi se s vodou alespoň kamarádili.

Druhý trénink, v předvečer samotných závodů, byl již obestřen obavami – zvládnou, doplavu – nezvládnou, utopím se. Starším se moc trénovat nechtělo, ale my nejstarší jsme zvolili taktiku hodných tet a strejdů, protože jsme věděli, že je stejně bouřlivá atmosféra závodů pohltí a budou plavat nadoraz, i kdyby se pak nemohli hýbat.

Přišel den „D“. Někteří se do rána osypali, jiní si málem vykašlali plíce, výmluv bylo hod-

ně, i tak odjelo 14 statečných. Proč statečných? Protože bojovali velmi statečně! Z bazény uherskohradištského aquaparku v silné konkurenci dalších osmi dětských domovů vylovili 8 zlatých rybek, 7 stříbrných, 1 bronzovou a pohybovali se i na dalších krásných místech. Vše svým výkonem podpořila teta Sylva, která vylovila stříbrnou ryбку, a strýc František si odnesl ryбку bronzovou. Na kterém místě jsme se umístili v pořadí domovů, pořadatel zatím nesdělil. Neznalost umístění nás ani nemrzí, protože na

úžasných výkonech se podíleli všichni ve složení Monika + Daniela + Angela + Marie (nejúspěšnější, získala tři prvenství) + Diana + další Diana + Laďa + Jan + Veronika + Miroslav + Pavel + další Pavel + Zdeněk + Michal.

Všichni za odměnu mohli pobývat a řídit v zábavné zóně aquaparku. Vstupenky děti obdržely od pracovníků hotelu Slunce v Uherském Hradišti a společnosti VM PLAST, s.r.o. z Nedakonic. DĚKUJEME!

Malí, větší i největší plavci z DD

Na raftu panovala dobrá nálada

V sobotu 12. 3. 2016 jsme byli pozváni na otvírání řeky Ohře. A tak jsme i za nepříznivého počasí vyrazili do Lokte, kde vlastně byl cíl. Odsud jsme jeli vlakem do Sokolova, určené jako místo startu. V Sokolově nám byly půjčeny rafty, barely, pádla, vesty a mohli jsme vyrazit po vodě. Děti se velmi těšily, většina z nich byla na řece poprvé. Řeka byla klidná, některými místy teklo i málo vody, takže jsme museli hledat místo na proplutí.

Úsek, který jsme měli zdolat, byl dlouhý 11 km. Po celou dobu akce panovala veselá nálada, zaznělo i pár písní a veselých vtipů.

Když jsme konečně dorazili do cíle, před námi stál krásný

hrad Loket. Všichni jsme se převlékli do suchého oblečení a šli si dát něco k jídlu, jelikož nám na řece pěkně vytrávil. Jediný, kdo nám trochu nepřál, bylo sluníčko, které se po celý den jenom schovávalo. My jsme si s tím ale dovedli poradit a nenechali si vodáckou akci pokazit.

Teta Šárka, strejda Michal
a děti

Šípková Růženka zabodovala, Liptál ohromil porotu

Dům armády ČR v Olomouci ve středu 6. dubna 2016 zaplnily děti z devíti dětských domovů. Konalo se zde totiž regionální kolo tradiční soutěže „Nejmilejší koncert“. Děti soutěžily hned v několika disciplínách – hudební, taneční, sólový zpěv, hra na hudební nástroj a malé divadelní formy.

Děti jsou všechny moc šikovné, z čehož máme nesmírnou radost. Ve všech kategoriích byla velká konkurence, takže rozhodování o tom, který domov postoupí do celostátního kola, bylo opravdu velmi těžké. A jak nakonec odborná porota rozhodla?

V kategorii moderní tanec zvíťazil Michal Bajza. Michal se také umístil na prvním místě v kategorii sólový zpěv. Anička, Kateřina, Vaneska, Maruška, Gába, Valentýna, Týna, Radek, Zdenek, Adrian a Michal předvedli úžasnou podívanou se svým muzikálkem O Šípkové Růžence. Do celostátního kola postoupil DD Liptál, který svým originálním vystoupením ohromil všechny v sále a získal si nejvíce sympatií poroty.

Velikonoční ŠVAGRolympiáda

O velikonočních prázdninách se v olympijské vesničce Temešvár u Písku uskutečnila Velikonoční ŠVAGRolympiáda 2016. Olympiády se zúčastnilo třicet dětí z dětských domovů a pět dětí z rodiny.

Pětidenní olympiáda začala symbolickým zapálením olympijského ohně a rozdělením dětí do čtyř týmů, které zastupovaly různé země světa. Děti si vyzkoušely mnoho olympijských disciplín, jako například orientační běh, biatlon, metanou, jízdu na lyžích, přetahovanou, ale také klasické sporty jako je fotbal, vybíjená, přehazovaná a jiné. Utkaly se nejen ve sportovních kláních, taktéž i ve vědomostních soutěžích týkajících se již proběhlých olympiád.

Poznávaly olympijské sportovce, pomocí pantomimi napodobovaly olympijské dis-

ciplíny a nedělní slunečné odpoledne strávily za zvuku kytary u plápolajícího ohně, kde si společně opekly buřty. Na závěr večera přišlo slavnostní vyhlášení vítězů olympiády, byly rozdány diplomy, medaile a uhašen olympijský oheň.

Všichni už se moc těšíme na letní tábor v Hříběcí u Horní Cerekve!

Martina Kudrličková
dobrovolnice ŠVAGRa

Mužinec a Sedmikrásky, tradiční květnové pobyty s Letním domem

Jak již název napovídá, jedná se o pobyty, které Letní dům pořádá jen pro klučičí či naopak dívčí skupinu.

KLUČIČÍ ODVAHA

Na Mužinci se letos sešli kluci z Krompachu, Korkyně a Písku. Kluci na tomto pobytu tradičně zkoumají své síly a odvalu. Tu si prověřili hned první večer, kdy se každý sám vypravil na cestu a v blízké vodní nádrži mohl spálit lísteček, na který si před tím napsal jednu věc, které by se rád vzdal. Oheň hořel uprostřed vody, kterou tedy bylo potřeba překonat.

Druhý den se kluci vypravili na dvoudenní výlet. Jedna skupina se vydala na zříceninu Návarov, o které se vypráví tajemné pověsti. Museli tak

zdotat nejen náročnou cestu, ale také překonat svůj strach, když zde nocovali. Ostatní šli do pískovcových skal, kde si vyzkoušeli lezení s jištěním a přespalí ve skalním útvaru nedaleko Malé Skály. Závěr pobytu patřil tvorbě totému, jehož základem bylo vyobrazení muže a vlastností, které by správný muž měl mít. Tento obraz kluci spoluvytvářeli po celou dobu pobytu a každý do něj mohl vložit své návrhy a nápady.

HOLKY V SALONU KRÁSY

Dívčí pobyt Sedmikrásky byl více o podpoře a péči o sebe. Vypravily jsme se společně do města, i do přírody. Pečovaly o sebe v salonu krásy a nabízeily dívkám možnost se ptát na otázky, které je zajímají

v souvislosti s dospíváním. Také jsme si společně uvařily řadu dobrých jídel a oslavily 11. narozeniny jedné ze slečien. S kluky i holkami to bylo moc milé a máme tak řadu společných zážitků, na které budeme vzpomínat!

Andrea z Letního domu

Sociálně-terapeutické pobyty se konají za podpory MPSV ČR, Magistrátu hl. m. Prahy, Diplomatic Spouses Association a Nadace Terezy Maxové dětem. Volnočasové aktivity probíhají za podpory MŠMT.

NASLOUCHÁME DĚTEM

00.00.01
vteřina poté

Jsme skupina mladých lidí, které zajímá, jak se ti žije v prostředí dětských domovů.

I MY jsme vyrůstali v domovech, stejně jako TY.

Co chceme MY?

- Chceme ti pomáhat zvládat těžkosti všedních dní
- Chceme tě podporovat v důležitých krocích tvého života
- Chceme být prostředníky tam, kde je třeba hájit tvé zájmy či práva i tam, kde jen chybí odvaha nebo vůle mluvit o problémech
- Chceme, abys znal své povinnosti a mohl nést odpovědnost za svůj život
- Chceme ti předat naše zkušenosti

Co můžeš TY?

- Přechíst si příběhy a zkušenosti mladých lidí z dětských domovů
- Napsat nám svůj vlastní příběh - zajímá nás!
- Svěřit se se svým problémem
- Vyjádřit svůj názor
- Soutěžit a vyhrávat - **Slosování již 30. dubna 2016!**

Sleduj nás na:
www.vterinapote.cz

Komunikuj s námi na:
www.facebook.com/VterinaPote

00.00.01
 vteřina poté

POSTAV SE NA VLASTNÍ NOHY

Velké setkání po půl roce

Zamýšlení, přemítání, akce

V samém závěru 7. ročníku projektu Postav se na vlastní nohy jsme od účastníků při zpětné vazbě často slyšeli, že by se rádi potkali ještě jednou. Tato prosba nám stále zněla v hlavách

a my jsme přemýšleli, jak přání vyhovět. Pro nás, jako organizátory to znamenalo sehnat finance na realizaci víkendu a vymyslet program. Naštěstí se nám podařilo oboje zajistit a nachystat. Následovalo zjišťování, zda ta chut se setkat stále ještě je.

Je tu květen a co s ním

No a ona byla. V květnu jsme se s účastníky předchozího ročníku opět sešli. Abychom náš společný čas nepromarnili, věnovali jsme se tématům: **vztahy, práce a co já v nejbližší budoucnosti**. Hodně jsme si povídali, zamýšleli se nad našimi cestami, zkoumali, co nám utkvělo v hlavách z našich předchozích setkání, **co už jsme použili v praxi a zároveň si také užívali to**, že se opět vidíme. Zpestřením nám v sobotu večer nebyl hokejový zápas probíhajícího Mistrovství světa, ale film *Teorie Tygra*, který krásně dokreslil to, o čem jsme se celé

odpoledne bavili. V neděli jsme si vyzkoušeli **rolí krizových poradců**, pobavili se o brigádě a o práci, vzájemně jsme si popřáli vše dobré na cestu a společně se rozloučili.

Shrnutí a co dál...

Byla to pro nás všechny nová zkušenost. Možnost opět se sejít, dovědět se, co je u koho nového a mít prostor v klidu si utřídit myšlenky, to je luxus. My ten luxus na jeden víkend měli. Ukázalo se, že vidět se pomůže jak účastníkům, tak i nám organizátorům. Doufám, že bude příležitost se opět potkat. Ať už společně či jednotlivě. Naše cesty se spojili a to už nám nikdo nevezme. **Díky všem, kteří s námi mohli víkend prožít**, a těším se na ty, které tato zkušenost teprve čeká.

Za tým Postav se na vlastní nohy

Jana ze Spolu dětem o.p.s.

Projekt je realizovaný díky:

Zahradnictví Líbeznice, RWE Česká republika a.s., Nadačnímu fondu LASVIT, Nadaci Terezy Maxové dětem, Nadačnímu fondu ETELA, běžčům z Běhu s batohem a individuálním dárcům.

Ze života OPEN GATE

BAZAR na Blue Van Festivalu

Ve čtvrtek 2. června se na Open Gate konal oblíbený studentský open air festival Blue Van. Jako vždy byl plný úžasných vystoupení, výborného jídla a nadšených diváků, ovšem tento rok se změnila ješ-

tě jedna věc. Kvarta A si pro všechny návštěvníky připravila Dobročinný BAZAR na pomoc osobám postiženým jevem El Niño, který zasáhl především obyvatele Kambodže.

potom na bazárku prodávaly. Přispět mohl každý, čím chtěl.

V průběhu Blue Vanu se prodala velká část nabízeného „zboží“, lidem se nápad líbil. Bazárek sklídl úspěch, za celou akci se od štědrých nakupujících vybralo přes 5 000 korun českých! Dárcům i všem, kteří nás podporovali, bychom chtěli moc poděkovat, protože i díky vám jsme mohli pomoci lidem, kteří to skutečně potřebují.

Jířa Porubová (DD Valašské Meziříčí), studentka Gymnázia Open Gate

V čem vlastně takový bazárek spočíval? Zhruba měsíc před Blue Vanem byli studenti, učitelé i zaměstnanci o bazárku informováni, že budou mít možnost přispět. Přispívalo se formou oblečení, knih a bižuterie, které se

Studentka OPEN GATE se věnuje dětem ze SVP a VÚ Klíčov:

Práce, která někomu může zachránit budoucnost

Studenti gymnázia OPEN GATE pomáhají na různých místech. Od dětských domovů a domovů pro seniory přes ozdravovny až po pořádání charitativních akcí. Valerie Cremonini je studentkou Sexty a pravidelně od února 2016 navštěvuje Výchovný ústav Klíčov.

Jak často jezdíš za děckama?

Do SVP (středisko výchovné péče) a VÚ (výchovný ústav dříve zvaný „pasták“) Klíčov chodím přibližně od února 2016, a to vždy v sobotu a v pondělí.

Jak ses k této dobrovolnické práci dostala?

Dostala jsem se k tomu, když jsem sháněla už nějakou praxi kvůli vysoké škole, přestože jsem zatím na gymnáziu. Ptala jsem se snad úplně všech, ale nikdo o ničem nevěděl. Až jsem se jednou zeptala Dragy (vychovatelka na kolejích OPEN GATE) a ta mi umožnila tuhle obrovskou příležitost, jelikož tam dříve pracovala. Tímhle bych ji také

chtěla moc poděkovat, protože to pro mě opravdu moc znamená.

Co tam konkrétně ty děláš?

Já tam svůj čas trávím hlavně s dětmi. Například se s nimi učím, hraju ping-pong, nebo chodím s nimi a vychovateli na výlety.

Co se ti na této práci líbí?

Líbí se mi tam úplně všechno, člověk se tam totiž naučí opravdu spoustu věcí, například jak jednat s lidmi za určitých situací nebo i porozumět celému systému.

Je něco, co tě překvapilo?

Nejvíce mě asi překvapilo chování klientů (kluků).

Nejprve jsem čekala nevhodné narážky atd., ale místo toho zdraví a otevírají mi dveře. Ne vždy je to samozřejmě tak růžové, ale celkově to pro mě bylo milé překvapení.

Čtěla bys něco podobného v dospělosti dělat?

Nejspíš ano, protože to je práce, kterou když děláte dobře, tak může většinou někomu zachránit budoucnost.

Připravila Jířa Porubová

Open Gate je soukromé gymnázium, na kterém mohou díky podpoře **Nadace The Kellner Family Foundation** zdarma studovat také talentované děti z dětských domovů. Pokud mají dostatek píle a pevné vůle, mohou udělat mezinárodní maturitu, dostat se na zahraniční univerzity a získat skvělé předpoklady pro další život.

Skvělá šance PRO STUDENTY vysokých škol

Nadace Terezy Maxové dětem vyhlašuje grantové řízení pro stávající a nově přijaté studenty vysokých škol z dětských domovů v akademickém roce 2016/2017.

Co může být předmětem žádosti:

- Učebnice, studijní materiály a pomůcky
- Školné
- Jazykové a odborné kurzy
- Ubytování na koleji
- Cestovné do školy
- Poplatky za připojení k internetu

Grantové řízení bude vyhlášeno na

www.nadaceterezymaxove.cz/grantove-řízení/

formulare-grantovych-zadosti
Přejeme Vám úspěšné složení zkoušek!

Jiřina Nachtmannová

Nadace Terezy Maxové dětem

Staňte se našimi fanoušky na facebooku /Nadace Terezy Maxové dětem/ a získávejte aktuální informace o činnosti nadace a možnosti podpory.

KONTAKTNÍ ADRESA:

Nadace T. Maxové dětem
Českomoravská 15
190 00 Praha 9

tel: **+420 257 474 527**

gsm: **+420 725 663 013**

e-mail:

jirina.nachtmannova@terezamaxovadetem.cz

www.terezamaxovadetem.cz

**Uzávěrka příjmu žádostí:
30. 6. 2016**

Na Euro

scénář: Radeczek & Helmut

kreslí: Helmut & Radeczek

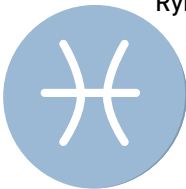
hrají: Cibule & Kebule

Blížence,

díky ideálnímu postavení letního trojúhelníku máš šanci stát se králem letních bojovek. Ale jen pod podmínkou, že se celé léto nebudeš šťourat v nose.

Rybo,

hvězdy mi prozradily, že miluješ teplo a celé léto strávíš sluněním. Jen si dej bacha, ať se z tebe nestane uzená makrela.

Lve,
o prázdninách tě čeká spousta milých překvapení a jedno blbé.

Kozorohu,

během léta prochází znamením Kozoroha planeta Venuše a to znamená jediné: že v tom budeš celé léto pěkně lítat - aj aj aj.

Střelče,

díky vzácné konstelaci Pluta a Jupiteru získáš o prázdninách neuvěřitelnou schopnost kohokoliv k čemukoliv překecat.

Váho,

hvězdy ti z nebe posílají radu, jak se zbavit soka, který ti bude chtít sbalit tvýho miláčka: potají mu natři podrážky bot sardinkami a uvidíš, že jeho společnost bude vyhledávat málokdo, natož aby se s ním někdo muchloval.

Býku,

blíží se prázdniny a tobě se už začínají zapalovat lýtka. Jen dej pozor, ať z toho není oheň na střeše!

Štíre,

napiš si fixou v den předávání vysvědčení si na sebe obleč své nejoblíbenější trenýrky nebo kalhotky, uvidíš, že ti to přinese štěstí.

Vodnáři,

čekání na prázdniny tě ubíjí, tak s tím zkus něco dělat. Vymysli ve škole nějakou hru nebo sázku. Třeba kdo z vaší třídy uhádne počet dnů bez deště, které zbývají do prázdnin.

Raku,

podle konstelace labutí Deneb a orlí Altair je téměř nevyhnutelně jisté, že se o prázdninách bláznivě zamiluješ, ale aby se to stalo, musíš každé ráno po probuzení zařvat z okna: „Duchu lásky, lásky pásky, zamotej mi mezi vlásky!“

Berane,

o prázdninách ochutnáš zakázané ovoce! Snad nebude zkažené..

Se Začni správně na tábor...

Na červenec jsme pro ty z vás, kdo se rozhodli trávit léto aktivně, připravili dva tábory. Oba tábory jsou určeny pro mladé lidi z dětských domovů ve věku 16+

První proběhne od 3. do 8. 7. na Mácháči. Témata, kterými se budeme zabývat, budou například: finance a fungování v životě mimo DD, osobní rozvoj, odpuštění, sebeláska či komunikace. Ale neboj se, legraci a zábavu bereme s sebou.

Na druhý s námi mohou jet ti z vás, kdo by se rádi dozvěděli něco o podnikání, setkali se s významnými českými podnikateli a zároveň si užili spoustu zábavy. Podnikatelský camp proběhne v termínu od 18. do 23. 7. v krásné prostředí Beskyd. Odborný program je pod vedením pana prof. Milana Zeleného, kterého možná zatím neznáte, ale vězte, že rádi poznáte. My vám napovíme, že se jedná o předního globálního ekonoma, který žije v New Yorku, ale pravidelně se vrací do Čech.

Více informací na: www.zacnispravne.cz

Helmutova básnička pro Hanku i Toníčka

Miluju ty chvíle,
když je horký léto,
zem je v plné síle,
louky žlutě kvetou.
Ležím s Hankou v trávě,
líbí se mi její hlas,
když se směje krávkou,
která prošla kolem nás.
Ležíme tu, je nám hezky,
jak nám jiným není,
vytáhnou své školní desky,
v nich mám fajn čtení.
Od úvodní strany,
po poslední dvojtečku,
v objetí mé Hany,
čtem si v novém Zámečku!

Helmut

V létě se mi skoro nikdy nechce pracovat. Tak třeba teď. Venku je krásně, teplo, sluníčko a já musím sedět u počítače a psát tyhle řádky, místo abych skočil na kolo a udělal švih na kopec. No, co se dá dělat, povinnost je povinnost.

Myslím, že to máte v těchto dnech podobně. Zrovna když je květen a červen, nejhezčí měsíce v roce, tak ve škole vrcholí všechen ten záhul, zkoušky, písničky, testy... Přitom komu by se chtělo v tomhle počasí učit?

Zbývá jediné, zatnout zuby a ještě chvíli to přežít. Protože když to všechno zvládnete, na nic se nevyfláknete a splníte, co se po vás chce, pak budou prázdniny teprve úžasné! Slunce bude ještě víc pálit, maliny budou ještě sladší a holky krásnější.

Stejně jako to mám teď já. Nevykašlal jsem se na vás, tento poslední článek dopsal, aby mohl jít Zámeček do tiskárny a pak k vám, a s krásným pocitem, že mám všechno hotové, sedám na kolo a vyrážím na kopec.

Užijte si léto bez starostí,
Zámečata!

Helmut

Fotosoutěž na téma Prázdniny v pohybu

cvak!

Lyžování? Koulování? Plavání? Cyklistika? Běh?
Vyfoťte jakýkoliv pohyb!

Soutěž pro děti z dětských domovů a pěstounských rodin, kterou pořádá ING Bank Fond Nadace Terezy Maxové dětem, vyhlášíme ve věkových kategoriích 0–12 a 13+ let, v každé kategorii o finanční odměny: 1. cena **5000 Kč**, 2. cena **3000 Kč**, 3. cena **1000 Kč**.

Každé dítě se může zúčastnit pouze s jednou fotografií pohybových aktivit ze zimních či letních prázdnin. Fotografie musí být označena názvem, jménem autora, věkem a adresou. Pokud bude fotografie obsahovat záběry lidí, zodpovídá přihlašovatel za souhlas s jejím uveřejněním. Fotografie zasílejte pod heslem Prázdniny v pohybu buď elektronicky na e-mail petra.zapletalova@terezamaxovadedetem.cz, nebo poštou na adresu Nadace Terezy Maxové dětem, Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9. Uzávěrka prací je 31. 8., výsledky vyhlásíme do 30. 9. 2016.

ING BANK FOND NADACE TEREZY MAXOVÉ DĚTEM

